

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCL એ IMER: The tr એ nsલ એ ted judgement in vern એ cul એ r l એ ngu એ ge is me એ nt for the restricted use of the litig એ nt to underst એ nd it in his/ her l એ ngu એ ge એ nd m એ y not be used for એ ny other purpose. For એ ll pr એ ctic એ l એ nd offici એ l purposes, the English version of the judgement sh એ ll be એ uthentic એ nd sh એ ll hold the field for the purpose of execution એ nd implement એ tion.

=====

**અમદાવાદ ખાતેની ગુજરાતની ઉચ્ચ ન્યાયાલયમાં
આર / ફોજદારી અપીલ નં. ૯૮૨ વર્ષ ૨૦૦૩**

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ કુમારી ગીતા ગોપી સહી/—

=====

અહેવાલ / સમાચાર માટે મંજૂર	હા
----------------------------	----

=====

ગોરધન વિરજી રોય અને અન્ય — — વિરુદ્ધ — — ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થીતી : :

શ્રી એલ.આર. પઠાણ (૨૩૭૦) અરજદાર નં. ૧,૨ માટે

શ્રી એમ.એ. સાપા (૨૬૩૪) સામાવાળા નં. ૧ માટે

શ્રી રોહનકુમાર એચ. રાવલ, સહાયક સરકારી વકીલ, સામાવાળા નં. ૧ માટે

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ કુમારી ગીતા ગોપી

તારીખ: ૨૩/૧૨/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. હાલના અપીલકર્તાઓ ભાવનગરની ત્રીજી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટના અધીક સત્ર ન્યાયાધીશ દ્વારા હાથ ધરવામાં આવેલા સેશન્સ ટ્રાયલના મૂળ આરોપી નં. ૧ અને ૩ છે, જેમાં ૧૩.૦૮.૨૦૦૩ ના રોજ સેશન્સ કેસ નં. ૧૬૫/૧૯૯૯ માં, અપીલકર્તાઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૭ અને કલમ ૩૪ (ટૂંકમાં 'આઈ.પી.સી.') હેઠળ પાંચ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૧,૦૦૦/— દંડ અને દંડ ન ભરવાના કિસ્સામાં વધુ પંદર દિવસની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી, અને આઈ.પી.સી.ની કલમ ૪૫૨ અને ૩૪ હેઠળ રૂ. ૧,૦૦૦/— દંડ સાથે એક વર્ષની સખત કેદ અને દંડ ન ભરવાના કિસ્સામાં વધુ પંદર દિવસની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. અપીલકર્તાઓને કલમ ૩૨૩ આઈ.પી.સી. હેઠળના આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા.

૧.૧ શરૂઆતમાં, ત્રણ આરોપીઓ સામે IPC ની કલમ ૩૦૭, ૪૫૨, ૩૨૩ અને ૩૪ હેઠળ ટ્રાયલ હાથ ધરવામાં આવી હતી. પરિણામે, આરોપી નં. ૨ ને તમામ આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો.

૨. આરોપ આંક ૭ હેઠળ ઘડવામાં આવ્યો હતો, જેમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું હતું કે ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ સવારે ૬:૦૦ વાગ્યે, મૂળ ફરિયાદી – તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈ પર હુમલો કરવાના ઇરાદાથી, બધા આરોપીઓએ પોપટભાઈ પરસોતમભાઈની માલિકીની મિલકતમાં પ્રવેશ કર્યો હતો, જે ફરિયાદીના કબજામાં હતી, અને IPC ની કલમ ૪૫૨ અને કલમ ૩૪ હેઠળ ગુનો કર્યો હતો.

૨.૧ વધુમાં એવો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો કે લક્ઝરી બસના મુસાફરોના ભાડા અંગે દુશ્મનાવટ રાખીને અને નુકસાન પહોંચાડવાના ઇરાદાથી, તમામ આરોપીઓએ ફરિયાદી – તુલસીભાઈ ઠાકરસિંહભાઈ પર તલવાર, લોખંડની પાઈપ અને હોકી જેવા ઘાતક હથિયારોથી હુમલો કર્યો હતો. આરોપીઓએ જાણી જોઈને ફરિયાદીને ગંભીર ઈજાઓ પહોંચાડી હતી અને ફેક્ટર કર્યું હતું, જેના કારણે IPC ની કલમ ૩૦૭ અને કલમ ૩૪ હેઠળ ગુનો કર્યો હતો.

૨.૨ સાક્ષી નં. ૩૨ – પરેશ પ્રેમજીભાઈને જમણા ખભા પર મુક્કાથી ઈજા થઈ હોવાના આરોપ પર આરોપીઓ પર કલમ ૩૨૩ અને કલમ ૩૪ IPC હેઠળ વધુ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો.

૩. અપીલકર્તાઓ વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી એલ.આર. પઠાણે રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તાઓ અને ફરિયાદી પરિવહનનો વ્યવસાય કરે છે અને ગારિયાધાર અને બાપુનગર વચ્ચે લક્ઝરી બસો ચલાવે છે અને બંને પક્ષોની ઓફિસો ગારિયાધારમાં એકબીજાની સામે આવેલી છે. દલીલ કરવામાં આવે છે કે, અપીલકર્તાઓએ કોઈ ગુનો કર્યો નથી, તેમને ખોટી રીતે ફસાવવામાં

આવ્યા હતા.

૩.૧ શ્રી પઠાણ, વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ એ સમજવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે કે પોલીસ સ્ટેશન પાંચ મિનિટ દૂર હોવા છતાં, ઘટના બન્યા પછી તરત જ ઘટનાનો ખુલાસો કરવામાં આવ્યો ન હતો. શ્રી પઠાણે જણાવ્યું હતું કે ઘટના પછી ઘાયલને ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો પરંતુ ત્યાં હુમલાખોરો તરીકે અપીલ કરનારાઓના નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા. શ્રી પઠાણે જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી બેભાન હતો અને સાંજે ૪:૧૫ વાગ્યા સુધી ફરિયાદ નોંધાવી શક્યો ન હતો તે દર્શાવવા માટે રેકૉર્ડ પર કોઈ પુરાવા નથી.

૩.૨ વિદ્વાન વકીલ શ્રી પઠાણે રજૂઆત કરી હતી કે અપીલકર્તા નં. ૧ સામેનો આરોપ કે તેણે તલવારથી ત્રણ ઈજાઓ પહોંચાડી હતી તે તબીબી પુરાવાઓ દ્વારા સમર્થન મળ્યું નથી, અને સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ હોવા છતાં, ફરિયાદ પક્ષ દ્વારા કોઈની પણ તપાસ કરવામાં આવી નથી.

૪. વિદ્વાન એપીપી શ્રી રોહનકુમાર એચ. રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટના વિદ્વાન જજે તમામ સાક્ષીઓના પુરાવાઓનો બારીકાઈથી વિચાર કર્યો છે. વિદ્વાન એપીપી શ્રી રાવલે જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી પોતે ઘાયલ નજરે જોનાર સાક્ષી હતા, અને તબીબી પુરાવા ઈજાને સાબિત કરે છે.

૪.૧ વિદ્વાન એપીપી શ્રી રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે આ સાક્ષીઓને નકારવાનો કેસ નથી, કારણ કે બધાએ ઘટનાના સુસંગત પુરાવા આપ્યા છે, અને પોલીસ સાક્ષીના પુરાવા પણ ફરિયાદ પક્ષના કેસને ટેકો આપે છે, તેથી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના ન્યાયાધીશના અવલોકનને સમર્થન આપવા અને દોષિત ઠેરવવા અને સજાને સમર્થન આપવા વિનંતી કરવામાં આવી છે.

૫. નોંધાયેલા પુરાવાઓને ધ્યાનમાં રાખીને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા કારણોનું વિશ્લેષણ કરતા પહેલા, નજરે જોનારા સાક્ષીના પુરાવા પર વિશ્વસનીયતાના નિયમ અંગેના કાયદામાં મુલાકાતની જરૂર પડશે.

૫.૧ (૧૯૯૩) ૩ એસ.સી.સી. ૨૮૨ માં નોંધાયેલા અનિલ કુકન વિરુદ્ધ આસામ રાજ્યના કેસમાં, માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે એવું ઠરાવ્યું હતું કે દોષિત ઠેરવવું એક જ સાક્ષીની જુબાની પર આધારિત હોઈ શકે છે અને કાયદાનો કોઈ નિયમ કે પુરાવા નથી, જે તેનાથી વિપરીત કહે છે કે એકમાત્ર સાક્ષી વિશ્વસનીયતાની કસોટી પાસ કરે છે. વધુમાં એવું પણ ઠરાવ્યું હતું કે જ્યાં સુધી એક જ સાક્ષી સંપૂર્ણપણે વિશ્વસનીય સાક્ષી હોય, ત્યાં સુધી અદાલતોને ફક્ત તેની જુબાનીના આધારે દોષિત ઠેરવવામાં કોઈ મુશ્કેલી નથી. જો કે, જ્યાં એક જ સાક્ષી સંપૂર્ણપણે વિશ્વસનીય સાક્ષી ન હોય, તે અર્થમાં કે કેટલાક સંજોગો એવા હોય છે, જે દર્શાવે છે કે તેને ફરિયાદ પક્ષમાં રસ હોઈ શકે છે, તો અદાલતો સામાન્ય રીતે દોષિત ઠેરવતા પહેલા, ભૌતિક વિગતોમાં, તેની જુબાનીના કેટલાક સ્વતંત્ર સમર્થન પર આગ્રહ રાખે છે. જ્યારે અદાલતોને લાગે છે કે એક જ સાક્ષી સંપૂર્ણપણે અવિશ્વસનીય સાક્ષી છે, ત્યારે જ તેની જુબાનીને સંપૂર્ણપણે રદ કરવામાં આવે છે અને કોઈપણ પ્રમાણમાં સમર્થન તે ખામીને દૂર કરી શકતું નથી. વધુમાં એવું પણ ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે સાક્ષીનો મૃતક સાથેનો સંબંધ જ તેની જુબાનીને નકારી કાઢવાનો કોઈ આધાર નથી, જો તે અન્યથા વિશ્વસનીય અને વિશ્વસનીય હોવાનું જણાય. સામાન્ય ઘટનાઓમાં, નજીકના સંબંધી જ વાસ્તવિક હુમલાખોરને બચાવવા અને ખોટા વ્યક્તિને ફસાવવા માટે છેલ્લી વ્યક્તિ હશે. જો કે, તે વાસ્તવિક હુમલાખોર સાથે કોઈ નિર્દોષ વ્યક્તિને પણ ફસાવી શકે તેવી શક્યતાને નકારી શકાય નહીં અને તેથી, સમજદારીપૂર્વક, કોર્ટે ગુનામાં અન્ય આરોપીઓની સંડોવણી વિશે નિર્ણય લેવા માટે તેની જુબાનીના કેટલાક સ્વતંત્ર સમર્થનની શોધ કરવી જોઈએ.

૬. માનવ ઇજાઓના કેસોમાં, હુમલો, ઇજાઓ અને તબીબી પુરાવાઓના સંદર્ભમાં મૌખિક પુરાવાઓની પ્રશંસા માટે ટકાઉ માર્ગદર્શન પર આધાર રાખી શકાય છે, આવા માર્ગદર્શન માટે થમન કુમાર વિરુદ્ધ કેન્દ્રશાસિત પ્રદેશ ચંદીગઢ રાજ્યના કેસ પર આધાર રાખી શકાય છે, જે (૨૦૦૩) ૬ એસ.સી.સી. ૩૮૦ માં નોંધાયેલ છે . માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે, ફોજદારી કાર્યવાહીમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓની પ્રશંસા કરતી વખતે, ઠરાવ્યું છે કે વિરોધાભાસ, અસંગતતાઓ, અતિશયોક્તિ અથવા શણગાર હોઈ શકે છે. વધુમાં એવું પણ ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે મૌખિક જુબાની અને તબીબી પુરાવા વચ્ચેનો સંઘર્ષ વિવિધ પરિમાણો અને આકારનો હોઈ શકે છે. એવો કેસ હોઈ શકે છે, જ્યાં ઇજાઓનો સંપૂર્ણ અભાવ હોય, જે સામાન્ય રીતે ચોક્કસ હથિયાર દ્વારા થાય છે. બીજી શ્રેણી પણ છે, જ્યાં પીડિત પર મળેલી ઇજાઓ હુમલાના હથિયાર દ્વારા શક્ય હોય તેવા પ્રકારના હોય છે, પરંતુ ઇજાઓનું કદ અને પરિમાણ હથિયારના કદ અને પરિમાણો સાથે બરાબર મેળ ખાતું નથી. ત્રીજી શ્રેણી એવી હોઈ શકે છે જ્યાં પીડિત પર જોવા મળતી ઇજાઓ એવી હોય છે જે સામાન્ય રીતે હુમલાના હથિયારથી થતી હોય છે, પરંતુ તે શરીરના તે ભાગ પર જોવા મળતી નથી, જ્યાં તે નજરે જોનારા સાક્ષીઓ દ્વારા થઈ હોવાનું સાબિત થાય છે. ઉપરોક્ત મૌખિક અને તબીબી પુરાવાઓમાં દેખીતી સંઘર્ષની ત્રણ શ્રેણીઓમાં સમાન પ્રકારનો અનુમાન લગાવી શકાતો નથી. પ્રથમ શ્રેણીમાં, કાયદેસર રીતે એવું અનુમાન લગાવી શકાય છે કે કોઈ ચોક્કસ હથિયારથી હુમલો કરવામાં આવ્યો હોવા અંગે મૌખિક પુરાવા સાચા નથી. જો કે, બીજી અને ત્રીજી શ્રેણીમાં, આવો કોઈ અનુમાન સીધો જ કાઢી શકાતો નથી. હુમલાની રીત અને પદ્ધતિ, પીડિતની સ્થિતિ, તેના દ્વારા આપવામાં આવેલ પ્રતિકાર, સાક્ષીઓને ઘટના જોવાની ઉપલબ્ધ તક જેમ કે તેમનું અંતર, પ્રકાશની હાજરી અને અન્ય ઘણા સમાન પરિબલોને આંખની જુબાનીની વિશ્વસનીયતા નક્કી કરતી વખતે ધ્યાનમાં લેવા પડશે.

૭. હુમલા, ઇજા અને તબીબી પુરાવાના સંદર્ભમાં પુરાવાની વિશ્વસનીયતા અને જુબાનીની પ્રશંસા અંગેના કેસોને ધ્યાનમાં લીધા પછી, હાલનો મુદ્દો, જેમ કે હકીકતો ચાલી રહી

છે, તે સંબંધિત સાક્ષીના પુરાવાની અસરને ધ્યાનમાં લેવા માટે છે, જે આરોપીને દોષિત ઠેરવવામાં રસ ધરાવે છે. તેમની જુબાનીનું વિશ્લેષણ કેવી રીતે કરવું તે પૃષ્ઠભૂમિમાં એક સંબંધિત મુદ્દો બની જાય છે કે બધા નજીકના સંબંધીઓને રસ ધરાવતા સાક્ષી કહી શકાય નહીં.

૭.૧ મોહમ્મદ રોજાલી અલી વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય, (૨૦૧૯) ૧૯ એસસીસી ૫૬૭ ના

કિસ્સામાં તે નીચે મુજબ રાખવામાં આવ્યું હતું:

૧૩. બધા પ્રત્યક્ષદર્શીઓ મૃતકના નજીકના સગા છે તે દલીલના સંદર્ભમાં, હવે એ વાત સારી રીતે સ્થાપિત થઈ ગઈ છે કે સંબંધિત સાક્ષી ફક્ત પીડિતના સગા હોવાના કારણે "રસ ધરાવતો" સાક્ષી ન કહી શકાય. આ કોર્ટે ઘણા બધા કેસોમાં "રસ ધરાવતો" અને "સંબંધિત" સાક્ષીઓ વચ્ચેનો તફાવત સ્પષ્ટ કર્યો છે, અને જણાવ્યું છે કે સાક્ષીને ફક્ત ત્યારે જ રસ ધરાવતો કહી શકાય જ્યારે તે મુકદ્દમાના પરિણામથી થોડો લાભ મેળવે, જેનો અર્થ ફોજદારી કેસના સંદર્ભમાં થશે કે સાક્ષીને પૂર્વ દુશ્મનાવટ અથવા અન્ય કારણોસર આરોપીને સજા થતી જોવામાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રસ છે, અને આમ આરોપીને ખોટી રીતે ફસાવવાનો હેતુ છે. તાજેતરમાં, ગણપતિ વિરુદ્ધ રાજ્ય તમિલનાડુ (૨૦૧૮) ૫ એસ.સી.સી. ૫૪૯ માં, રાજસ્થાન રાજ્ય વિરુદ્ધ કલ્કી, (૧૯૮૧) ૨ એસ.સી.સી. ૭૫૨ માં ત્રણ ન્યાયાધીશોની બેન્ચના નિર્ણયનો ઉલ્લેખ કરીને, આ તફાવતને નીચેના શબ્દોમાં પુનરાવર્તિત કરવામાં આવ્યો હતો:

"૧૪. "સંબંધિત" એ "રસ ધરાવનાર" ની સમકક્ષ નથી. સાક્ષીને ફક્ત ત્યારે જ "રસ ધરાવનાર" કહી શકાય જ્યારે તે મુકદ્દમાના પરિણામમાંથી કોઈ લાભ મેળવે; સિવિલ કેસમાં હુકમનામામાં, અથવા આરોપી વ્યક્તિને સજા પામેલા સાક્ષીમાં. જે સાક્ષી કુદરતી હોય અને કેસની પરિસ્થિતિઓમાં એકમાત્ર સંભવિત સાક્ષી હોય તેને "રસ ધરાવનાર" કહી શકાય નહીં.

૧૪. ફોજદારી કેસોમાં, ઘણીવાર એવું બને છે કે ગુનાનો સાક્ષી પીડિતના નજીકના સંબંધી દ્વારા કરવામાં આવે છે, જેની ગુનાના સ્થળે હાજરી સ્વાભાવિક હશે. આવા સાક્ષીના પુરાવાને આપમેળે સાક્ષી તરીકે લેબલ કરીને નકારી શકાય નહીં. ખરેખર, ફોજદારી કેસોમાં રસ ધરાવતા સાક્ષીઓના સંદર્ભમાં સૌથી પહેલા નિવેદનોમાંનું એક આ કોર્ટે દલીપ સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય, (૧૯૫૩) ૨ એસસીસી

૩૬ માં આપ્યું હતું , જેમાં આ કોર્ટે અવલોકન કર્યું:

"૨૬. સાક્ષીને સામાન્ય રીતે સ્વતંત્ર માનવામાં આવે છે સિવાય કે તે એવા સ્ત્રોતોમાંથી આવે જે દૂષિત થવાની સંભાવના ધરાવે છે અને તેનો સામાન્ય રીતે અર્થ એ થાય કે જ્યાં સુધી સાક્ષી પાસે આરોપી સામે દુશ્મનાવટ જેવું કારણ ન હોય, જેથી તે તેને ખોટી રીતે ફસાવી શકે. સામાન્ય રીતે નજીકના સંબંધી વાસ્તવિક ગુનેગાર પર પડેો પાડવા અને નિર્દોષ વ્યક્તિને ખોટી રીતે ફસાવનાર સૌથી છેલ્લે હશે."

૧૫. સંબંધિત સાક્ષીના કિસ્સામાં, કોર્ટે તેની જુબાનીને સ્વાભાવિક રીતે દૂષિત ન ગણી શકે, અને ફક્ત એ સુનિશ્ચિત કરવાની જરૂર છે કે પુરાવા સ્વાભાવિક રીતે વિશ્વસનીય, સંભવિત, મજબૂત અને સુસંગત છે. આપણે જયબાલન વિરુદ્ધ રાજ્ય, (૨૦૧૦) ૧ એસ.સી.સી. ૧૯૯ માં આ કોર્ટના અવલોકનોનો સંદર્ભ લઈ શકીએ છીએ :

"૨૩. અમારું માનવું છે કે જ્યાં કોર્ટને રસ ધરાવતા સાક્ષીઓના પુરાવાઓ સાથે વ્યવહાર કરવાનું કહેવામાં આવે છે, ત્યાં આવા સાક્ષીઓના પુરાવાઓની પ્રશંસા કરતી વખતે કોર્ટનો અભિગમ વિદ્યાત્મક ન હોવો જોઈએ. રસ ધરાવતા સાક્ષીઓ દ્વારા આપવામાં આવેલા પુરાવાઓની પ્રશંસા કરવામાં અને સ્વીકારવામાં કોર્ટે સાવધ રહેવું જોઈએ પરંતુ કોર્ટે આવા પુરાવાઓ પર શંકા ન કરવી જોઈએ. કોર્ટનો પ્રાથમિક પ્રયાસ સુસંગતતા શોધવાનો હોવો જોઈએ. સાક્ષીના પુરાવાને ફક્ત એટલા માટે અવગણી શકાય નહીં કે ફેંકી શકાય નહીં કારણ કે તે પીડિત સાથે ગાઢ સંબંધ ધરાવતા વ્યક્તિના મુખમાંથી આવે છે."

૮. ૨૦૨૫ માં નોંધાયેલ બબન શંકર દફલ અને અન્ય વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્યના કિસ્સામાં એસ.સી.સી. ઓનલાઈન SC ૧૩૭; ૨૦૨૫ INSC ૯૭

૨૮. ફોજદારી કેસોમાં, સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા, ખાસ કરીને જેઓ પીડિતના નજીકના સંબંધીઓ હોય છે, તેમની ઘણીવાર તપાસ કરવામાં આવે છે. જો કે, સંબંધી હોવાને કારણે સાક્ષી આપમેળે "રસ ધરાવતો" અથવા પક્ષપાતી બનતો નથી. "રસ ધરાવતો" શબ્દ એવા સાક્ષીઓનો ઉલ્લેખ કરે છે જેમનો પરિણામમાં વ્યક્તિગત હિસ્સો હોય છે, જેમ કે બદલો લેવાની ઇચ્છા અથવા દુશ્મનાવટ અથવા વ્યક્તિગત લાભને

કારણે આરોપીને ખોટી રીતે ફસાવવાનો. બીજી બાજુ, "સંબંધિત" સાક્ષી એવી વ્યક્તિ છે જે ગુનાના સ્થળે સ્વાભાવિક રીતે હાજર હોઈ શકે છે, અને તેમની જુબાનીને ફક્ત પીડિત સાથેના તેમના સંબંધને કારણે ફગાવી દેવી જોઈએ નહીં. અદાલતોએ તેમના નિવેદનોને અવિશ્વસનીય ગણાવવાને બદલે તેમની વિશ્વસનીયતા, સુસંગતતા અને સુસંગતતાનું મૂલ્યાંકન કરવું જોઈએ.

૨૯. "રસ ધરાવતા" અને "સંબંધિત" સાક્ષીઓ વચ્ચેનો તફાવત દલીપ સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય (૧૯૫૩) ૨ એસ.સી.સી. ૩૬ માં નોંધાયેલ છે, જ્યાં આ કોર્ટે ભાર મૂક્યો હતો કે નજીકના સંબંધી સામાન્ય રીતે નિર્દોષ વ્યક્તિને ખોટી રીતે ફસાવવા માટે છેલ્લી વ્યક્તિ હોય છે. તેથી, સંબંધિત સાક્ષીના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરતી વખતે, કોર્ટે તેમની જુબાનીની સુસંગતતા અને વિશ્વસનીયતા પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવું જોઈએ. આ અભિગમ ખાતરી કરે છે કે પુરાવા ફક્ત કૌટુંબિક સંબંધોને કારણે નકારવામાં ન આવે, પરંતુ તેના બદલે તેની સહજ વિશ્વસનીયતા અને કેસમાં અન્ય પુરાવાઓ સાથે સુસંગતતાના આધારે મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે છે. આ સ્થિતિ આ અદાલત દ્વારા પુનરાવર્તિત કરવામાં આવી છે:

- i. મોહમ્મદ રોજાલી અલી વિરુદ્ધ આસામ રાજ્ય ગૃહ મંત્રાલય સચિવ દ્વારા;
(૨૦૧૯) ૧૯ એસ.સી.સી. ૫૬૭
- ii. ગણપતિ વિ. TN રાજ્ય; (૨૦૧૮) ૫ એસ.સી.સી. ૫૪૯
- iii જયાબાલન વિ. કેન્દ્રશાસિત પ્રદેશ પોંડિચેરી. (૨૦૧૦) ૧ એસ.સી.સી.

૧૯૯

૩૦. આ કેસમાં જે સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી છે તેઓ મૃતકના નજીકના સંબંધી હતા, જેમ કે તેની પત્ની, પુત્રી અને પુત્ર, તેમની જુબાનીઓ આરોપીઓ હતા જેમણે મૃતકને ઘાયલ કર્યા હતા તેના સંદર્ભમાં સુસંગત છે. બનેલી ઘટનાઓના ક્રમ પરથી જાણવા મળે છે કે પરિવારના એક સભ્ય પર હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. આમ, પરિવારના અન્ય સભ્યો માટે સ્થળ પર દોડી જઈને હસ્તક્ષેપ કરવો સ્વાભાવિક હતો. પરિવારના સભ્યોની ઘટનાસ્થળે હાજરી અને તેથી તેઓ સાક્ષી હોવાનો ખ્યાલ સારી રીતે સ્થાપિત થઈ ગયો છે. આવા સંજોગોમાં, ફક્ત એટલા માટે કે સાક્ષીઓ પરિવારના સભ્યો છે, તેમની જુબાનીઓને ફક્ત તે જ આધાર પર નકારી શકાય નહીં.

૯. ધાયલ ફરિયાદી – તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈની તપાસ આંક ૧૬ ખાતે ફ.પ.સા. ૧ તરીકે કરવામાં આવી હતી. તેમના જણાવ્યા મુજબ, આ ઘટના ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ બની હતી. તેઓ બોરડીવાડી વિસ્તારમાં ગારિયાધારના રહેવાસી છે. તેમણે જણાવ્યું કે તેમની સાથે તેમના ભત્રીજા પરેશ પ્રેમજી રહે છે. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું કે તેમની પત્ની લીલીબેન, પુત્રીઓ સોનલબેન, રૂપલ અને પુત્ર કલ્પેશ પણ રહે છે. તેમનો વ્યવસાય 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ'ના નામે છે, જે ગારિયાધારથી સુરત અને ગારિયાધારથી અમદાવાદ રૂટ પર ચાલે છે, અને પ્રવાસનનો વ્યવસાય પણ ધરાવે છે. આ વ્યવસાયમાં તેમના સાળા પોપટભાઈ પરસોતમભાઈ ભાગીદાર છે.

૯.૧ ધાયલ સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ઘટના પહેલા તે ૨૧મી તારીખે અમદાવાદમાં હતો. તે તેની બહેનના સસરા અને સાસુને હોસ્પિટલ લઈ ગયો હતો. રાત્રે લગભગ ૯:૦૦ વાગ્યે, તે અમદાવાદથી તેના ચાર પૈડાવાળા વાહનમાં પાછો ફર્યો હતો. રાત્રે લગભગ ૧૧:૩૦ વાગ્યે, તે તેની ઓફિસમાં બેઠો હતો, ત્યારબાદ, તે ઘરે સૂવા ગયો. તેનું ઘર બોરડીવાડીમાં પૂર્વ દિશામાં છે. ઘરમાં બે રૂમ છે. તે પહેલા રૂમમાં સૂતો હતો. તે રૂમ પહેલા એક 'ઓસારી' છે અને 'ઓસારી' પર ચઢવા માટે ચાર પગથિયાં છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે જે રૂમમાં તે સૂતો હતો તે પશ્ચિમ દિશામાં હતો.

૯.૨ સાક્ષીએ જણાવ્યું કે જ્યારે તે સૂતો હતો, ત્યારે સવારે ૬:૦૦ વાગ્યે તેના ઘરનો દરવાજો ખુલ્લો હતો અને તેના સાચા મામા ગોરધનભાઈ વિરજીભાઈ (ઉ.વ.૧) આવ્યા, જેમણે પરિવારના સભ્યોને જગાડ્યા અને પૂછ્યું કે શું આ સાક્ષી ઘરે છે. તેના પરિવારના સભ્યોએ હામાં જવાબ આપ્યો અને તેની પત્નીએ તેને જગાડ્યો. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તેની પત્નીએ તેના રૂમનો દરવાજો ખોલ્યો અને તેને તેના મામાની હાજરી વિશે જાણ કરી.

૯.૩ ધાયલ સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ગોરધનભાઈ વીરજીભાઈ, જે તેમના મામા (મામા) છે, તેમના રૂમમાં તલવાર લઈને આવ્યા હતા. તેમણે 'આવો મામા' કહીને તેમના કાકાનું સ્વાગત કર્યું. પરંતુ તેમના કાકાએ કંઈ કહ્યું નહીં અને સીધા જ તેમને તલવારથી માર માર્યો અને તેમની પાછળ તેમના કાકાના દીકરા જીતુભાઈ હતા, જેમના હાથમાં હોકી હતી. જીતુભાઈએ તરત

જ તેમને સતત માર મારવાનું શરૂ કર્યું અને જીતુભાઈ પછી તેમના માણસ ભાવચંદ છગનભાઈ, જેમના હાથમાં પાઈપ હતું, તેમણે પણ તેમને સતત માર મારવાનું શરૂ કર્યું. તેમણે બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું. તેમની પત્ની અને પાડોશી કમલાબેન ત્યાં આવ્યા.

૯.૪ ઘાયલ સાક્ષીના પુરાવા મુજબ, ગોરધનભાઈ વિરજીભાઈ (ક૧) એ તેમને ડાબા પગના ઘૂંટણ નીચે તલવારથી માર માર્યો હતો. બીજો ઘા ડાબા હાથના કાંડા પર તલવારથી અને ત્રીજો ઘા કમરની ડાબી બાજુએ મારવામાં આવ્યો હતો. તેથી, તેમણે પોતાનો બચાવ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો અને બંને હાથ ઊંચા કર્યા. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે જમણા હાથની કોણીનો ઉપરનો ભાગ ત્રણ ભાગમાં કાપવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ તેઓ બેભાન થઈ ગયા હતા અને 'સેટ્ટી' નીચે લપસી ગયા હતા.

૯.૫ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું કે ભાવચંદભાઈ છગનભાઈ અને જીતુભાઈ ગોરધનભાઈ તેમને સતત મારતા હતા અને તેથી તેમની પીઠ પર ચાંદા હતા. તેઓ કહી શકતા નથી કે આ લોકો તેમને ક્યાં મારતા હતા. તેમણે જણાવ્યું કે તેઓ તે જગ્યાએ બેભાન થઈ ગયા હતા અને ત્યારબાદ તેમને ભાવનગર હોસ્પિટલમાં લાવવામાં આવ્યા હતા.

૯.૬ સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તેમને પાછળથી ખબર પડી કે તેમની પત્ની અને કમલાબહેને તેમને બચાવ્યા હતા. રમેશભાઈ પરસોતમભાઈ તેમને કે.સી. મહેતા હોસ્પિટલમાં લાવ્યા હતા. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું કે ઘટના સમયે, તેમને બચાવવા માટે તેમની પત્ની અને કમલાબહેન આગળ આવ્યા હતા અને તેઓ બેભાન હોવાથી તેમને ખબર નહોતી કે તેમને કોણે બચાવ્યા હતા.

૧૦. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ઘટનાનું કારણ ટ્રાવેલ્સના વ્યવસાયમાં દુશ્મનાવટને કારણે થયેલી દુશ્મનાવટ હતી. તેમણે ભાવનગર હોસ્પિટલમાં ફરિયાદ આપી હતી. તેમણે ફરિયાદ પર પોતાના અંગૂઠાની છાપ લગાવી હતી, જેની ઓળખ વિજયભાઈ ગોકુલભાઈ દ્વારા કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદ આંક ૧૭ ખાતે રજૂ કરવામાં આવી હતી.

૧૦.૧ ફરિયાદ (આંક ૧૭) માં, ફરિયાદીએ પોલીસ સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે તેમના સાચા મામા ગોરધનભાઈ વીરજીભાઈ અને તેમનો પુત્ર જીતુભાઈ અને એક અજાણ્યો વ્યક્તિ આવ્યા હતા. ગોરધનભાઈના હાથમાં તલવાર હતી, જીતુ પાસે હોકી હતી અને તેણે તેને ત્રણ વાર માર માર્યો હતો અને જમણા હાથમાં ત્રણ વાર ફેક્યર થયું હતું. ગોરધનભાઈએ તલવારથી હુમલો કર્યો હતો, તે સમયે તેણે તેનો ડાબો હાથ ઊંચો કર્યો હતો અને તેથી તેને આંગળીઓના ટેરવા પર ઈજા થઈ હતી અને બીજો માર ફરિયાદીને કમરની ડાબી બાજુએ થોડો ઈજા પહોંચાડી હતી, અને ત્રીજો માર ઘૂંટણની નીચે ડાબા પગમાં લાગ્યો હતો, જેના કારણે ફેક્યર થયું હતું. લોખંડની પાઈપવાળા અજાણ્યા વ્યક્તિ અને હોકીવાળા જીતુ, બંનેએ તેને સતત માર માર્યો હતો, જેના કારણે ડાબા હાથમાં ફેક્યર થયું હતું.

૧૦.૨ ફરિયાદમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તેઓ શાંતિલાલ ખોડાભાઈ કોળીને બૂમો પાડવા લાગ્યા, ત્યારે તેમના પાડોશી, તેમની પત્ની અને પરેશ પ્રેમજીએ દરમિયાનગીરી કરી હતી. અજાણ્યા વ્યક્તિએ પરેશ પ્રેમજીના જમણા હાથ પર ઈજા પહોંચાડી હતી. અજાણ્યા વ્યક્તિના મારથી ફરિયાદીને જમણા હાથના ખભા પર પણ ઈજા થઈ હતી. તેમના જણાવ્યા મુજબ, બૂમો પાડવાને કારણે પડોશીઓ હેમુભાઈ ગોટી, વિજયભાઈ ગોકુલભાઈ અને અન્ય લોકો ત્યાં આવ્યા હતા અને તેથી ત્રણેય હોન્ડા પર ભાગી ગયા હતા. ત્યારબાદ, રમેશ પરસોતમ અને ભૂપત બંને તેને મારુતિ કારમાં ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા, અને ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં પ્રાથમિક સારવાર આપ્યા પછી ભૂપતભાઈ અને રમેશભાઈ તેમને ભાવનગર કર્નાળા ખાતે કે.સી. મહેતા સાર્વજનિક હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા, જ્યાં તેમને દાખલ કરવામાં આવ્યા. ફરિયાદીએ જણાવ્યું હતું કે તેમના જીવ બચાવવા માટે તેઓ 'સેઝી' હેઠળ ગયા હતા અને તેથી, તેઓ બચી ગયા હતા, નહીં તો ત્રણેય જીવલેણ ઈજાઓ પહોંચાડીને તેમનો જીવ ગુમાવી શક્યા હોત.

૧૦.૩ ફરિયાદ – આંક ૧૭ માં ત્રીજા વ્યક્તિની ઓળખ નથી. ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ, જ્યારે

ફરિયાદ આપવામાં આવી હતી, ત્યારે ફરિયાદી માટે અજાણ્યો વ્યક્તિ ત્રીજો વ્યક્તિ હતો, જેના હાથમાં લોખંડનો પાઈપ હતો. ફરિયાદમાં એ પણ દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં પ્રાથમિક સારવાર લેવામાં આવી હતી, ગારિયાધાર હોસ્પિટલ તરફથી કોઈ પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી, કે ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલના કોઈ ડૉક્ટરનું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું નથી.

૧૧. પંચા અને પોલીસ ઉપરાંત, જે સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવે છે તે છે:

ક્રમ નં.	ફ.પ.સા.	નામ તથા સાક્ષીનો પ્રકાર	આંક
(i)	૭	લીલીબેન તુલસીભાઈ - તે ફરિયાદીની પત્ની નજરે જોનાર સાક્ષી ;	૪૨
(ii)	૮	પરેશ પ્રેમજીભાઈ, ફરિયાદીના ભત્રીજા નજરે જોનારા સાક્ષી;	૪૩
(iii)	૯	કમલાબેન શાંતિલાલ - નજરે જોનારા સાક્ષી;	૪૪
(iv)	૧૨	રમેશ પરસોતમ, - ઘાયલ વ્યક્તિને ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં લઈ ગયેલ	૫૧
(v)	૧૩	કાનજીભાઈ ઠાકરશી- ફરિયાદીના ભાઈ અને ભાગીદાર, જેમણે આરોપીઓને તેમના હથિયારો સાથે મોટરસાયકલ પર ભાગતા જોયા હોવાનું જણાવ્યું છે.	૫૨

૧૨. મોહમ્મદ રોજાલી અલી અને અન્ય વિરુદ્ધ આસામ રાજ્યના ગૃહ મંત્રાલયના સચિવ દ્વારા (૨૦૧૯) ૧૯ એસ.સી.સી. ૫૬૭ માં અહેવાલ કરાયેલા કેસમાં , માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે "રસ ધરાવતા" અને "સંબંધિત" સાક્ષીઓ વચ્ચે તફાવત દર્શાવતા ઠરાવ્યું છે કે સંબંધિત સાક્ષીને ફક્ત પીડિતના સંબંધી હોવાના કારણે "રસ ધરાવતા" સાક્ષી કહી શકાય નહીં. વધુમાં એવું પણ ઠરાવ્યું છે કે સાક્ષીને ફક્ત ત્યારે જ રસ ધરાવતો કહી શકાય જ્યારે તે મુકદ્દમાના પરિણામથી કોઈ લાભ મેળવે, જેનો અર્થ ફોજદારી કેસના સંદર્ભમાં થશે કે સાક્ષીને પૂર્વ દુશ્મનાવટ અથવા અન્ય કારણોસર આરોપીને સજા કરવામાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રસ છે, અને આમ તેનો હેતુ આરોપીને

ખોટી રીતે ફસાવવાનો છે.

૧૩. ભાવનગરના કન્સલ્ટિંગ ઓર્થોપેડિક સર્જન, ડોક્ટર કૃષ્ણચંદ્ર ચંદ્રશંકર મહેતાની ફ.પ.સા. ૧૦ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેમણે ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈની તપાસ કરી હતી, જેઓ સવારે ૮ વાગ્યે આવ્યા હતા, ડોક્ટરે કહ્યું હતું કે ઝઘડા દરમિયાન તેમને ઈજા થઈ હતી. ડોક્ટરે ઇતિહાસ વિશે જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદીને તીક્ષ્ણ હથિયારથી ઈજા થઈ હતી. તપાસ દરમિયાન, ડોક્ટરે ૨૮.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ ઈજાનું પ્રમાણપત્ર (આંક ૪૬) આપ્યું હતું, જેમાં નીચેની ઈજાઓ મળી આવી હતી:

- ૧) રેડિયલ નર્વ પાલ્સી સાથે જમણા હ્યુમરસનું ફ્રેક્ચર. ૨) ડાબા અલ્નાનું ફ્રેક્ચર.
- ૩) ફ્રેક્ચર મેટાકાર્પલ ત્રીજો અને ચોથો ડાબો. ૪) પીઠ અને પેટમાં ઈજા.
- ૫) ડાબા પગના આગળના ભાગને કાપો. ૬) ડાબી બાજુનો ફાઇબ્યુલા ફ્રેક્ચર.
- ૭) ડાબા પગમાં ઈજા. – તે એક ઇન્ડોર દર્દી તરીકે. હજુ પણ મારી સારવાર હેઠળ છે,

૧૩.૧ ડોક્ટર દ્વારા તારીખ ૦૪.૧૦.૧૯૯૮ (આંક ૪૭) આપવામાં આવેલ ઈજા પ્રમાણપત્ર નીચે મુજબ છે:

- ૧) રેડિયલ નર્વ પાલ્સી સાથે જમણા હ્યુમરસનું ફ્રેક્ચર. ૨) ડાબા અલ્નાનું ફ્રેક્ચર.
- ૩) ફ્રેક્ચર મેટાકાર્પલ ત્રીજો અને ચોથો ડાબો. ૪) પીઠ અને પેટમાં ઈજા.
- ૫) ડાબા પગના આગળના ભાગને કાપો. ૬) ડાબી બાજુનો ફાઇબ્યુલા ફ્રેક્ચર.
- ૭) ડાબા પગમાં ઈજા. – ઉપર જણાવેલ ઈજા નં. ૪ અને ઈજા નં. ૭ સિવાય (એટલે કે ઈજા નં. ૧, ૨, ૩, ૫, ૬) ગંભીર ઈજા છે.

૧૩.૨ આંક ૪૬ અને ૪૭ બંનેના પ્રમાણપત્રો રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવ્યા હતા. આંક ૪૬ તારીખ ૨૮.૦૯.૧૯૯૮, જેમાં ડોક્ટરે નોંધ્યું છે કે દર્દી હજુ પણ ઇન્ડોર દર્દી તરીકે સારવાર હેઠળ હતો. જ્યારે આંક ૪૭ તારીખ ૦૪.૧૦.૧૯૯૮ ના રોજ આપવામાં આવ્યું હતું, જેમાં વિગતોનો સમાવેશ થતો હતો કે ઈજા નં. ૪ અને ૭ સિવાય, બાકીની ઈજાઓ ગંભીર

ઈજાઓ હતી, જે ડૉક્ટરે ટ્રાયલ દરમિયાન પણ રજૂ કરી હતી. કોર્ટમાં ડૉક્ટરે પોતે ભાવનગર ખાતે ઓર્થોપેડિક સર્જનનો સંપર્ક કરી રહ્યા હોવાનું જણાવ્યું હતું.

૧૩.૩ એવું લાગે છે કે ડૉક્ટરે ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલના કોઈપણ કેસ પેપર્સ કે સારવાર પેપર્સનો ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો. ફરિયાદ મુજબ, પરેશ (ફ.પ.સા. ૮) ને પણ ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યો હતો.

૧૩.૪ ઊલટતપાસમાં, ડૉક્ટર પાસે કોઈ માહિતી નથી કે દર્દીને કેટલા લોકો સારવાર માટે લાવ્યા હતા. તેમણે જણાવ્યું કે દર્દી ભાનમાં હતો પણ મૂંઝવણમાં હતો. દર્દી મૂંઝવણમાં હોવાથી દર્દીના સંબંધીએ ઇતિહાસ આપ્યો હતો. ઊલટતપાસમાં, ડૉક્ટરે પુષ્ટિ આપી કે ઈજા નં.૫ તીક્ષ્ણ હથિયારથી થઈ શકે નહીં. ડૉક્ટરે કહ્યું કે ઈજા નં.૫ ફેકચર સાથેની સાદી ઈજા હતી. તેમણે લાવેલા મૂળ કેસ પેપર્સનો ઉલ્લેખ કરતાં, ડૉક્ટરે કહ્યું કે ઈજા નં.૫ ૪ થી ૫ સેમી લાંબી હતી જે ઘા સુધી ઊંડી હતી. ડૉક્ટરને કોઈ જાણકારી નહોતી કે દર્દીને કોઈ ખોડખાંપણ છે કે નહીં. સારવારના મૂળ કાગળો આંક ૪૮ પર રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા, જે સીરીયલ નંબર ૧ થી ૩ સુધીના હતા. સારવારના કાગળો દર્શાવે છે કે દર્દીને ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ સવારે ૮:૦૦ વાગ્યે દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો; તે પોતે જ આવ્યો હતો. ઇતિહાસમાં નોંધાયું છે કે આરોપી પર તે દિવસે વહેલી સવારે મંદબુદ્ધિ અને તીક્ષ્ણ સાધનથી હુમલો કરવામાં આવ્યો હતો. કાગળો દર્શાવે છે કે સારવાર ૦૪.૧૦.૧૯૯૮ સુધી ચાલુ રહી હતી, અને ૦૫.૧૦.૧૯૯૮ ના રોજ તેમને રજા આપવામાં આવી હતી. ડૉક્ટરે દર્દીને આપવામાં આવેલી સારવાર વિશે કોઈ નિવેદન આપ્યું નથી.

૧૪. ફ.પ.સા. ૧૨ – રમેશભાઈ પરસોતમભાઈ, આંક ૫૧ એ જણાવ્યું કે તેઓ અને તેમના ભાઈ પોપટભાઈ બંને ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ તેમના ઘરે હાજર હતા. સવારે ૬:૦૦ વાગ્યે, હક્કાભાઈ સામજીભાઈ આવ્યા અને તેમના ભાઈ પોપટભાઈને કહ્યું કે તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈના

ઘરે, ગોરધનભાઈ અને તેમનો પુત્ર હુમલો કરી રહ્યા છે. આ સાંભળીને, તેઓ તરત જ તુલસીભાઈના ઘરે દોડી ગયા, જ્યાં તેમના ઘરની નજીક ઘણા લોકો ભેગા થયા હતા. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તુલસીભાઈ લોહીથી લથપથ લોબીમાં પડેલા હતા. તેમણે તુલસીભાઈને બે-ત્રણ વાર ફોન કર્યો, પરંતુ તેમણે કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં, તેથી, તેઓ તરત જ તેમના ઘરે ગયા અને તેમની મારુતિ કાર લઈ આવ્યા, અને ત્યાંથી તેમના ભાઈ ભૂપતભાઈ સાથે તેઓ પરેશભાઈ અને તુલસીભાઈ અને ચારને લઈ ગયા, જેમાંથી ચાર તુલસીભાઈ અને પરેશની સારવાર માટે ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં ગયા. સાક્ષી - ફ.પ.સા. ૧૨ એ જણાવ્યું કે ડોક્ટરે તુલસીભાઈને ઈન્જેક્શન આપ્યું હતું અને સ્થિતિ ગંભીર હોવાથી તેમને ભાવનગર લઈ જવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું, તેથી ગારિયાધારથી તેઓ તેમને ભાવનગરની ડોક્ટર કે.સી. મહેતા હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા. સાક્ષીએ વધુમાં સ્પષ્ટતા કરી કે સરકારી હોસ્પિટલ ગારિયાધારમાં તુલસીભાઈ અને પરેશને સારવાર આપવામાં આવી હતી.

૧૪.૧ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું કે બપોરે જ્યારે તુલસીભાઈ ભાનમાં આવ્યા, ત્યારે તે સમયે તુલસીભાઈએ જણાવ્યું કે તેમના મામા (મામા) ગોરધનભાઈ, તેમના પુત્ર અને ત્રીજા અજાણ્યા વ્યક્તિએ તેમને તલવાર, હોકી અને પાઈપથી માર માર્યો હતો. તે સમયે સાક્ષીએ કારણ પૂછ્યું, તો તુલસીભાઈએ જવાબ આપ્યો કે, બે દિવસ પહેલા એક મુસાફરની સીટ માટે ઝઘડો થયો હતો. તુલસીભાઈએ બસ ભાડું રૂ. ૫૦/- નક્કી કર્યું હતું, જ્યારે ગોરધનભાઈનો પુત્ર સુરેશ રૂ. ૪૦/- ભાડું નક્કી કરતા મુસાફરને લઈ ગયો હતો, અને હિલ્ટન હોટેલમાં મૌખિક ઝઘડો થયો હતો અને તે જ ઘટનાનું કારણ બન્યું હતું.

૧૪.૨ આ સાક્ષીના પુરાવા સ્પષ્ટ કરે છે કે તુલસીભાઈ અને પરેશભાઈ બંનેની સારવાર ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં કરવામાં આવી હતી. આ સાક્ષીએ બે દિવસ પહેલા હિલ્ટન હોટલ નજીક થયેલા ઝઘડા વિશે પણ જણાવ્યું હતું. ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલના સારવારના દસ્તાવેજો શા માટે દબાવવામાં આવ્યા હતા તે સ્પષ્ટ થતું નથી. તપાસ અધિકારી - કેશુભાઈ તેજાભાઈ મારુ (ફ.પ.સા. ૧૫) ને ઉલટતપાસમાં પ્રશ્ન કરવામાં આવ્યો હતો,

અને તેમણે જણાવ્યું હતું કે તેમણે ગારિયાધારથી તુલસીભાઈનું સારવાર પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું નથી. ગારિયાધારથી ભાવનગર વચ્ચેનું અંતર ૭૫ કિમી છે, જે તેમણે એક કલાકમાં પૂર્ણ કરી શકાય તેવું જણાવ્યું હતું. જ્યારે તપાસ અધિકારી ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનના છે, ત્યારે ફરિયાદીનું ઘર પોલીસ સ્ટેશનની પાછળ છે.

૧૪.૩ ફ.પ.સા. ૧૨ – રમેશભાઈ પરસોતમભાઈએ ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું હતું કે તુલસીભાઈ તેમના મોટા ભાઈના સાળા (સાલા) હતા. તેમના ઘર વચ્ચે અડધો મિનિટનું અંતર હતું. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તેમણે પોલીસ સમક્ષ તેમના નિવેદનમાં એવું કહ્યું નથી કે જ્યારે તુલસીભાઈ ઘરની બહાર 'ઓસારી'માં સૂતા હતા અને ત્યાં ઘણા લોકો ભેગા થયા હતા, ત્યારે પૂછવામાં આવતા તુલસીભાઈએ જણાવ્યું હતું કે તેઓ ૬ વાગ્યે 'સેટ્ટી' પર સૂતા હતા, તે સમયે ગોરધનભાઈ હાથમાં તલવાર, જીતુભાઈ હાથમાં હોકી અને ત્રીજો અજાણ્યો વ્યક્તિ હાથમાં પાઈપ લઈને તેમને મારવા આવ્યો હતો. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં ડૉક્ટર હાજર હતા. તુલસીભાઈની પત્ની ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં આવી ન હતી. ૨૨.૦૮.૧૯૯૮ ના રોજ બપોરે ૪:૦૦ થી ૫:૦૦ વાગ્યા દરમિયાન પોલીસ તુલસીભાઈની ફરિયાદ નોંધવા માટે ભાવનગર આવી હતી, તે સમયે તેઓ વ્યક્તિગત રીતે ત્યાં હાજર હતા. પોલીસે તેમનું નિવેદન નોંધ્યું ન હતું. ત્યારબાદ, રાત્રે ૮:૦૦ થી ૧૦:૦૦ વાગ્યા દરમિયાન પોલીસે નિવેદન નોંધ્યું હતું. તેઓ પોતે પોતાનું નિવેદન આપવા માટે પોલીસ સમક્ષ ગયા ન હતા. તુલસીભાઈના પુરાવા સૂચવે છે કે તેઓ રાત્રે ૧૧:૦૦ વાગ્યા સુધી તેમની ઓફિસમાં હતા. ફ.પ.સા. ૧૨ રમેશભાઈ હિલ્ટન હોટેલમાં થયેલા ઝઘડાનો ઉદ્દેશ કરે છે. પોલીસ સ્ટેશન ઘટના સ્થળની ખૂબ નજીક છે, પરંતુ પોલીસને જાણ કરવામાં આવી ન હતી. હુમલાખોરોની તાત્કાલિક ધરપકડ કરવામાં આવી હોત.

૧૫. પી.એસ.ઓ.- દિનેશચંદ્ર પોપટલાલ જોશી (ફ.પ.સા.૧૧) એ જણાવ્યું કે

૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે, એ.આર. કુરેશી પીએસઓ તરીકે પોતાની ફરજ બજાવી રહ્યા હતા અને તે દિવસે સિનિયર નં.૩ પર, 'જન્મજોગ એન્ટ્રી' (સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રી) ૮:૩૦ વાગ્યે કરવામાં આવી હતી. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું કે ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ ૪:૩૦ વાગ્યે તેઓ પીએસઓના ઇન્ચાર્જ હતા અને 'જન્મજોગ એન્ટ્રી' પરથી ભાવનગર હોસ્પિટલમાં તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈની ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી, જે ચંદુજી લીંબાજી કહારડી દ્વારા લાવવામાં આવી હતી અને લેખિત ફરિયાદના આધારે, તેમણે આઈપીસીની કલમ ૩૦૭, ૪૫૨ અને ૩૪ હેઠળ સીઆર નં.૧૨૯/૯૮ તરીકે ફરિયાદ નોંધી હતી. તેમણે કોર્ટમાં લાવેલી સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રી અને એન્ટ્રી નં.૮ પર, તેમણે પોતાની સહી ઓળખી અને એક્સ.૧૫ પર ફોટો કોપી રજૂ કરી. વધુ તપાસ PSI – કે.ટી. મારુને સોંપવામાં આવી.

૧૫.૧ ઉલટતપાસમાં, ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના મૂળ સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રી નં.૩ નો ઉલ્લેખ કરીને, સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તે 'જન્મજોગ એન્ટ્રી' માં હુમલાખોરોના કોઈ નામ નહોતા અને એન્ટ્રી નં.૮ માં, આરોપી નં.૩ ને ગારિયાધારના રહેવાસી 'ચોરનીવાલો માનસ' તરીકે અજાણ્યો વર્ણવવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ગારિયાધારથી ભાવનગરનું અંતર ૭૫ કિ.મી. હતું. તેથી સવારે ૮:૦૦ વાગ્યે હુમલાખોરોના કોઈ નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા.

૧૬. ઇ.પ.સા. ૩ – કીર્તિંગીરી વાલમગીરી ગોસ્વામી એ એક્કાહ.૩૭ ના પંચ છે, જે ફક્ત તેમના હસ્તાક્ષરના સંદર્ભમાં પુરાવામાં સ્વીકારવામાં આવ્યો હતો; તેમને શત્રુ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. આરોપી ગોરધનભાઈ વિરજીભાઈ (ક૧) ને હથિયાર તલવાર સાથે ધરપકડ કરવા તેમજ ભાવચંદભાઈ છગનભાઈ (ક૨) ને હથિયાર લોખંડના પાઈપ સાથે ધરપકડ કરવા માટે પંચનામા કાઢવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીએ ધરપકડના પંચનામા તેમજ હથિયાર એક્કાહ.૩૭ ને સમર્થન આપ્યું નથી.

૧૬.૧ ફ.પ.સા. ૪ – મનીષગીરી જયંતિગીરી ગોસ્વામી એક્ષ.૩૭ ના બીજા પંચ છે.

તેમણે પણ આરોપી નં.૧ અને ૨ ની ધરપકડ અને તેમની પાસેથી કથિત રીતે જમ કરાવેલા હથિયારને સમર્થન આપ્યું નથી. ૧૬.૨ ફ.પ.સા. ૬ – રાજેશ હરજીભાઈ એક્ષ.૧૭ ના પંચ છે, જેને શત્રુ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. જીતુભાઈ ગોરધનભાઈ (એ ૩) ની ધરપકડ માટે પંચનામા કાઢવામાં આવ્યો હતો અને સાથે જ હીરો હોન્ડા GJ-૪-L- ૬૨૯૬ પણ જમ કરવામાં આવી હતી, જેનો ગુનામાં કથિત રીતે ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમણે ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદી – તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈ તેમના કાકાના પુત્ર છે. તેમણે સાંભળ્યું હતું કે અગાઉ ફરિયાદી અને આરોપી ગોરધનભાઈનો ટ્રાવેલિંગનો વ્યવસાય હતો.

૧૬.૩ ફ.પ.સા. ૨ – ભૂપતભાઈ નાગજીભાઈને ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. તેમણે ગુનાના સ્થળના પંચનામા, આંક ૩૪ અને ઘાયલ ફરિયાદીના કપડાં અંગેના પંચનામા, આંક ૩૫ સંદર્ભે જુબાની આપી હતી.

૧૭. પંચ સાક્ષી (ફ.પ.સા. ૨) ના જણાવ્યા મુજબ, શાંતિલાલ ખોડાભાઈ દ્વારા ગુનાનું સ્થળ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, જેમની આ કેસમાં સાક્ષી તરીકે તપાસ કરવામાં આવી નથી. ઘટના સ્થળ 'વલ્લમ કૃપા' તરીકે ઓળખાતું હતું, જ્યાંથી તેઓ આ વિસ્તારમાં પ્રવેશ્યા હતા ત્યાં લોખંડનો મુખ્ય પ્રવેશદ્વાર હતો. ફ.પ.સા. ૨ એ જુબાની આપી કે શેરી આગળની બાજુએ હતી અને ત્યાં એક પશુ-વાડો હતો. જમણી બાજુએ ચાર પગથિયાંવાળું એક પક્કા ઘર હતું. ઘર આગળના આંગણા સાથે હતું. દરવાજાને અડીને બે ઓરડાઓ હતા. તેઓ જમણી બાજુના રૂમમાં પ્રવેશ્યા હતા અને એક લોખંડનું કબાટ અને લાકડાનું ખાટલું જોયું. તેઓએ એક 'સેટ્ટી' પણ જોયું હતું જેના પર ગાદલું હતું. 'સેટ્ટી'ને એક બાજુ ખસેડતી વખતે, તેઓએ લોહીના ડાઘ જોયા, ગાદલું ફેંકતી વખતે તેમને પીળા રંગની પટ્ટીવાળી એક ઘડિયાળ અને ઘડિયાળનો એક સફેદ ગોળ કાચ પણ જોયો. પોલીસે લોહીને સ્વેબથી એકત્ર કર્યું અને બોટલમાં પેક કર્યું, જે તેમની હાજરીમાં સીલ કરવામાં આવ્યું અને

જમ કરવામાં આવ્યું. બાજુના રૂમમાં, તેઓએ ઘરગથ્થુ વસ્તુઓ જોઈ અને બહાર નીકળતી વખતે, તેઓએ આગળના આંગણામાં લોહીના ડાઘ જોયા.

૧૭.૧ ઘરની બાજુમાં દક્ષિણ બાજુ ખુદ્દી જમીન હતી. પશ્ચિમ બાજુ આંગણામાં એક ખુદ્દી પાણીની ટાંકી હતી. પૂર્વ બાજુ આનંદ સોનીનું ઘર હતું. બીજા પંચ પ્રકાશભાઈ હતા. પંચનામું આંક ૩૪ માં બનાવવામાં આવ્યું હતું.

૧૭.૨ ફ.પ.સા. ૨ માં જણાવાયું છે કે ત્યારબાદ, ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ બીજું પંચનામું કાઢવામાં આવ્યું હતું અને પંચ પ્રકાશભાઈ લક્ષ્મણભાઈ હતા. ફરિયાદીના ભાઈ કાનજીભાઈ ઠાકરસિંહભાઈએ તેમને કાળા રંગનું પેન્ટ બતાવ્યું, જેના પર લોહીના ડાઘા હતા. તે ઉપરાંત, સાડી અને પેટીકોટ જમ કરવામાં આવ્યા હતા. લોહીના ડાઘા 'સાડીઓ' પર પણ હતા. બધા કપડાં કાનજીભાઈ ઠાકરસિંહ દ્વારા બનાવવામાં આવ્યા હતા.

૧૭.૩ પંચ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે કમલાબેને ગ્રીન સ્પોટ ડિઝાઈનવાળી એક 'સાડી' પણ બનાવી હતી. તે 'સાડી'માં પણ લોહીના ડાઘ હતા. પોલીસે તેમની હાજરીમાં બધી વસ્તુઓ જમ કરી હતી. ઉપરોક્ત પંચનામા આંક ૩૫ પર રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો.

૧૭.૪ બંને પંચનામા એટલે કે આંક ૩૪ અને આંક ૩૫ ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ ગારિયાધાર ખાતે પોપટભાઈ પરસોતમભાઈ કથોડિયાના માલિકીના ઘરમાં દોરવામાં આવ્યા હતા.

૧૭.૫ ઉલટતપાસમાં, પંચ – ભૂપત નાગજીભાઈ (પબ્લિકન વર્ડ ટુ) એ ઘાયલ તુલસીભાઈ સાથે કોઈ સંબંધ હોવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. પોલીસે તેમને બોલાવ્યા ત્યારે તેઓ બસ સ્ટોપ પર હતા અને પોલીસ સ્ટેશનમાં તેમણે પ્રકાશભાઈને પહેલેથી જ ત્યાં બેઠા જોયા. તેમની સાથે બે થી ત્રણ પોલીસ કર્મચારીઓ હતા. તેમના કહેવા મુજબ, પહેલું પંચનામું સાંજે ૫:૦૦ થી ૬:૦૦-૬:૩૦ વાગ્યાની વચ્ચે કાઢવામાં આવ્યું હતું. ૧૫-૨૦ મિનિટ પછી, બીજું પંચનામું કાઢવામાં આવ્યું હતું. સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તે રહેણાંક વિસ્તાર હતો અને ત્યાં ઘણા લોકો રહેતા હતા.

૧૭.૬ આ સાક્ષીના પુરાવામાં વધુમાં નોંધાયું છે કે આ બે પંચો સિવાય પોલીસે અન્ય કોઈ

વ્યક્તિને બોલાવ્યા ન હતા. સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બોડીવાડી વિસ્તારમાં 'વલ્લભ કૃપા' ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની પાછળ હતું અને તે ૧૫ થી ૨૦ મિનિટનું અંતર હતું. સાક્ષીએ તૈયાર પંચનામા પર પોતાની સહી કરવાના સૂચનને નકારી કાઢ્યું.

૧૮. આ પંચ સાક્ષીની જુબાનીના આધારે હવે હકીકતો સ્પષ્ટ થાય છે કે 'વલ્લભ કૃપા' ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની પાછળ હોવા છતાં, ઘટના સમયે પોલીસને જાણ કરવામાં આવી ન હતી. આરોપીઓને તાત્કાલિક ધરપકડ કરવા માટે પોલીસની કોઈ મદદ લેવામાં આવી ન હતી. પીએસઓ – દિનેશચંદ્ર પોપટલાલ જોશી (ફ.પ.સા. ૧૧) ના જણાવ્યા મુજબ, ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે, સ્ટેશન ડાયરી એન્ટ્રી (જાણવા જોગ એન્ટ્રી) એ.આર. કુરેશી – પી.એસ.ઓ. દ્વારા કરવામાં આવી હતી. તે એન્ટ્રી નંબર ૩ માં, હુમલાખોરોના નામ નહોતા. 'જાણવાજોગ' એન્ટ્રીમાંથી, તે જ દિવસે ૪:૩૦ વાગ્યે ફરિયાદ નોંધવામાં આવી હતી.

૧૯. ફ.પ.સા. ૧૩ – કાનજીભાઈ ઠાકરશીભાઈ એ વ્યક્તિ છે જે સવારે ૬:૩૦ વાગ્યે પોલીસને માહિતી આપવા ગયા હતા; પોલીસે તેમની સહી લીધી હતી. ટ્રાયલ દરમિયાન તેમણે તેમની સહી ઓળખી કાઢી હતી. ઉપરોક્ત નિવેદન ટ્રાયલ દરમિયાન પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યું હોય તેવું લાગતું નથી. મુખ્ય તપાસ દરમિયાન આપવામાં આવેલા નિવેદનનો સંદર્ભ સરકારી વકીલ દ્વારા રજૂ કરાયેલી કોઈપણ ચાદીમાંથી હોવાનું લાગતું નથી. ફ.પ.સા. ૧૧ મુજબ 'જનવાજોગ' એન્ટ્રી સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે નોંધવામાં આવી હતી, જ્યારે ફ.પ.સા. ૧૩ એ સવારે ૬:૧૫ વાગ્યે પોલીસને માહિતી આપી હતી.

૨૦. પીએસઓ (ફ.પ.સા.૧૧) દ્વારા પુરાવા તરીકે આંક ૧૮ રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું, જે એઆર કુરેશીના હસ્તાક્ષર હેઠળ છે. આંક ૧૮ માં જણાવાયું છે કે કાનજીભાઈ ઠાકરસિંહ વાઘાણી (ફ.પ.સા. ૧૩) એ હકીકત આપી છે કે તેમના ભાઈને માર મારવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ ફ.પ.સા.

૧૩ દ્વારા વધુ વિગતો આપવામાં આવી ન હોવાથી, પીએસઓ – એઆર કુરેશીએ ઘટના વિશે પૂછપરછ કરવા માટે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ સીએલ ખરાડી, એએસઆઈને ફોન કર્યો હતો, જેમને ઘાયલોનું નિવેદન નોંધવા માટે ભાવનગર જવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

૨૦.૧ આંક ૧૮ વધુમાં સમર્થન નોંધે છે કે પોલીસ સ્ટેશન એન્ટ્રી નં. ૩/૯૮ તારીખ ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના સંદર્ભમાં, ગારિયાધારના ઘાયલ તુલસીભાઈનું નિવેદન ગુનો નોંધવા અને તપાસ માટેની પ્રક્રિયા માટે વિનંતી સાથે નોંધવામાં આવ્યું હતું. ઉપરોક્ત દસ્તાવેજ આંક ૧૮ માં ગુના નં. ૧૨૯/૯૮ આઈપીસી ૩૦૭/૪૫૨/૩૪ વિશે વધુ સમર્થન રેકૉર્ડ સાથે, અને ગુનાનો સમય અને તારીખ ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ સવારે ૬:૦૦ વાગ્યે નોંધવામાં આવી હતી. ગુનો ૪:૩૦ વાગ્યે નોંધાયેલો દર્શાવવામાં આવ્યો હતો. તેથી,

૨૦.૨ આંક ૧૮, સ્પષ્ટ કરે છે કે કાનજીભાઈ ઠાકરસિંહ વાઘાણીએ હુમલાખોરોના નામ આપ્યા ન હતા, જ્યારે તેમણે ફ.પ.સા. ૧૩ તરીકેના તેમના જુબાનીમાં જણાવ્યું છે કે તેમણે ત્રણેય આરોપીઓને તેમના હથિયારો સાથે મોટરસાયકલ પર જતા જોયા હતા.

૨૦.૩ ફ.પ.સા. ૧૩ – કાનજીભાઈના નિવેદનમાં નોંધાયું છે કે તેઓ દયાળખાના ખેતરમાં ગારિયાધારમાં રહેતા હતા. તેઓ ચાર ભાઈઓ છે. તેમના બે મોટા ભાઈઓ નાગજીભાઈ અને પ્રેમજીભાઈ ખેડૂત છે. તેઓ અને તુલસીભાઈ બંને ટ્રાવેલ્સના વ્યવસાયમાં છે.

૨૦.૪ ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ, ફ.પ.સા. ૧૩ તેમના ઘરે હતા. સવારે ૬:૦૦ થી ૬:૩૦ વાગ્યાની વચ્ચે, મનુભાઈ તેમને ફોન કરવા આવ્યા હતા. મનુભાઈએ તેમને કહ્યું કે ગોરધનભાઈએ તુલસીભાઈને માર માર્યો છે. તેથી, મનુભાઈએ તેમને સાથે આવવા કહ્યું. તે સમયે, ફ.પ.સા. ૧૩ એ મનુભાઈને પૂછ્યું કે ત્યાં બધા કોણ છે. મનુભાઈએ જવાબ આપ્યો કે બે થી ત્રણ વ્યક્તિઓ હતા. ત્યારબાદ, ફ.પ.સા. ૧૩ ગારિયાધાર ખાતે તુલસીભાઈના ઘરે ગયા.

૨૦.૫ વિરોધાભાસી પાસું, જે આંક ૧૮ દ્વારા સ્પષ્ટ થાય છે, જે પો.સ્ટે.અધી – એ.આર. કુરેશી દ્વારા સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે એન્ટ્રી નં.૩ તરીકે 'જનવાજોગ' એન્ટ્રી તરીકે નોંધવામાં આવ્યું હતું, તેમાં હુમલાખોરોના નામ નોંધાયેલા નથી, જોકે ફરિયાદીના ભાઈના ફ.પ.સા. ૧૩ તરીકેના પુરાવા દર્શાવે છે કે તે ગોરધનભાઈનું નામ, તેમની 'મામા', હુમલાખોર તરીકે જાણતા હતા; તેમણે સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે પણ પોલીસ સ્ટેશનમાં આ વાતનો ખુલાસો કર્યો ન હતો. મનુભાઈએ તેમને એ પણ જાણ કરી હતી કે ગોરધનભાઈ સાથે બે થી ત્રણ અન્ય વ્યક્તિઓ પણ હતા. 'જનવાજોગ' એન્ટ્રી નં.૩ માં નોંધવા માટે પો.સ્ટે.અધી – એ.આર. કુરેશી i ને આવી કોઈ હકીકતો આપવામાં આવી ન હતી. તેના બદલે આંક ૧૮ માં પુરાવા દર્શાવે છે કે ફ.પ.સા. ૧૩ હુમલાખોરો વિશે જાણતો ન હતો, તે ફક્ત તુલસીભાઈને માર મારવામાં આવ્યો હોવાની પોલીસને જાણ કરી શક્યો. મૂળ સ્ટેશન ડાયરીની કાર્બન કોપી આંક ૫૦ પર પુરાવા તરીકે મૂકવામાં આવી હતી, જે ફ.પ.સા. ૧૧ – દિનેશ પોપટલાલ જોશી, પો.સ્ટે.અધી. , જે ત્યારબાદ ઈન્ચાર્જ હતા, દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી હતી. આંક ૧૫ માં Cr.No.૧૨૯/૯૮ નો પણ ઉલ્લેખ છે, જ્યારે આંક ૫૦ ને ફ.પ.સા. ૧૧ – દિનેશચંદ્ર જોશી (પો.સ્ટે.અધી.) ને કોસ-તપાસમાં સંદર્ભિત કરવામાં આવ્યો હતો, અને તેમણે સ્પષ્ટતા કરી હતી કે 'જન્યયોગ' એન્ટ્રીમાં હુમલાખોરોના નામ નોંધાયેલા નથી. એન્ટ્રી નં.૮, જે CR No.૧૨૯/૯૮ હતી, તેનો ઉલ્લેખ કરીને તેમણે જણાવ્યું હતું કે તેમાં આરોપી નં.૩ તરીકે ગારિયાધારના એક અજાણ્યા 'ચોરનીવાલો' વ્યક્તિની નોંધ લેવામાં આવી હતી.

૨૦.૬ ૮:૩૦ વાગ્યેની એન્ટ્રી નં. ૩ માં હુમલાખોરોનું કોઈ નામ નોંધાયું ન હતું. માહિતી આપનાર – કાનજીભાઈ ઠાકરશીને હુમલાખોરો વિશે કોઈ જાણકારી નહોતી અને ૪:૩૦ વાગ્યે, ફરિયાદી ધાયલ તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈ આરોપી નં. ૧ – ગોરધનભાઈ, આરોપી નં. ૨ – જીતુભાઈ અને આરોપી નં. ૩ – અજાણ્યા 'ચોરનીવાળો' વ્યક્તિ, જે ગારિયાધારનો રહેવાસી છે, તેનું નામ આપી શક્યા. ધાયલ ફરિયાદીએ ઘટનાનો સમય

સવારે ૬:૦૦ વાગ્યે આપ્યો છે.

૨૦.૭ આંક ૧૮ ની પૃષ્ઠભૂમિમાં, ફ.પ.સા. ૧૩ ના પુરાવા, ફરિયાદીના ભાઈનું નિવેદન સંપૂર્ણપણે ખોટા અને ખોટા હશે. તેમનું મૂળ નિવેદન, જેને FIR તરીકે ગણી શકાય, રેકૉર્ડ પર પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યું ન હતું.

૨૦.૮ જુબાનીમાં, ફ.પ.સા. ૧૩ એ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તે બસ સ્ટેન્ડથી તુલસીભાઈના ઘરે જઈ રહ્યો હતો, ત્યારે તે સમયે, તેણે જીતુભાઈ (ઉ.૨) ને મોટરસાયકલ ચલાવતા જોયા, ગોરધનભાઈ (ઉ.૧) વચ્ચે બેઠા હતા અને ત્યારબાદ, એક અજાણ્યો વ્યક્તિ મોટરસાયકલ પર હતો. ડાબી બગલમાં, ગોરધનભાઈ પાસે તલવાર હતી, જ્યારે મોટરસાયકલ પરના ત્રીજા વ્યક્તિના એક હાથમાં લોખંડનો પાઈપ અને બીજા હાથમાં હોકી હતી. તે તુલસીભાઈના ઘરના મુખ્ય દરવાજામાંથી પ્રવેશ્યો હતો અને તુલસીભાઈને તેમના ઘરના 'ઓસારી' પર સૂતા જોયા હતા. જોકે, તેણે તુલસીભાઈને બે-ત્રણ વાર ફોન કર્યો, પણ તુલસીભાઈએ જવાબ આપ્યો નહીં. ફ.પ.સા. ૧૩ એ જણાવ્યું હતું કે તે લોહી પહેતું હતું, તેથી તે તરત જ તેના સાળા (બનેવી-બનોઈ) પોપટભાઈના ઘરે ગયો અને મારુતિ કાર લઈને આવ્યો અને તેના 'બનેવી' રમેશભાઈના નાના ભાઈ સાથે, તે તુલસીભાઈના ઘરે ગયો અને તેને ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં લઈ ગયો. તેમણે મુખ્ય તપાસમાં સ્પષ્ટતા કરી કે તેઓ સવારે ૬:૩૦ વાગ્યે ઘટનાની જાણ કરવા પોલીસ સ્ટેશન ગયા હતા; પોલીસે નિવેદનમાં તેમની સહી લીધી હતી. તેમણે તેમની સહી બતાવી હતી, જોકે તે પુરાવામાં મૂકવામાં આવી ન હતી. તેથી આ સાક્ષી એ વ્યક્તિ છે જે દાવો કરે છે કે તેમણે સવારે ૬:૦૦ થી ૬:૩૦ વાગ્યાની આસપાસ મોટરસાયકલ પર હુમલાખોરોને જોયા હતા, જેનું તેઓ નામ આપી રહ્યા છે. ૦૨.૦૪.૨૦૦૩ ના રોજ એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા રજૂ કરાયેલ

૨૦.૯ યાદી આંક ૧૩, ફ.પ.સા. ૧૩ ના આ સહી કરેલા નિવેદનને પ્રતિબિંબિત કરતી નથી. ફ.પ.સા. ૧૩ ના પુરાવા ૦૯.૦૫.૨૦૦૩ ના રોજ રેકૉર્ડ કરવામાં આવ્યા હતા.

૨૦.૧૦ ઉલટતપાસમાં, ફ.પ.સા. ૧૩ – કાનજીભાઈએ જણાવ્યું કે તેઓ પાછળથી ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં ગયા હતા. તેઓ સવારે ૬:૧૫ વાગ્યે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની મુલાકાત લેવાનું ખોટું કહેવાનો ઇનકાર કરે છે. આ પુરાવા એ હકીકત પર ભાર મૂકે છે કે સવારે ૬:૧૫ વાગ્યે, આ સાક્ષી ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની મુલાકાતે આવ્યો હતો. તેઓ સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશન જવાનો ઇનકાર કરે છે. તેઓ સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હુમલાખોરોનું કોઈ નામ ન આપવાનો ઇનકાર કરે છે. તેઓ એમ પણ જણાવે છે કે સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે તેમણે પોલીસ સ્ટેશનમાં નિવેદન પર સહી કરી હતી. તેથી આ નિવેદન ટ્રાયલ માટે સૌથી મહત્વપૂર્ણ દસ્તાવેજ બની જાય છે. સાક્ષી ખૂબ જ ભારપૂર્વક જણાવે છે કે સવારે ૬:૧૫ વાગ્યે પોલીસને જાણ કરવામાં આવી હતી.

૨૦.૧૧ જો એવું હોત, તો સાક્ષી (ફ.પ.સા. ૧૩) ના આ નિવેદનને FIR નોંધવા માટે ફરિયાદ તરીકે લેવું જરૂરી હતું આંક ૧૮ સ્પષ્ટ કરે છે કે ૮:૩૦ વાગ્યે, હુમલાખોરોના નામ આપવામાં આવ્યા ન હતા. ફ.પ.સા. ૧૩ તરીકે આ સાક્ષીનો ત્રણેય આરોપીઓને મોટરસાયકલ પર જતા જોયાનો પુરાવો તેના પોતાના પુરાવા દ્વારા ખોટો સાબિત થાય છે.

૨૦.૧૨ ઉલટતપાસમાં, જે વધુ હકીકત રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવી છે તે પુષ્ટિ આપે છે કે આ સાક્ષી પર વિશ્વાસ કરી શકાય નહીં. તેણે જણાવ્યું હતું કે તે ભાવનગર ગયો ન હતો; પોલીસ તેને બપોર પછી ગારિયાધારમાં મળી હતી. તેણે જણાવ્યું હતું કે તે સમયે પોલીસે તેનું નિવેદન નોંધ્યું ન હતું. તે એ સૂચનને પણ નકારે છે કે તેણે પોલીસ સ્ટેશનમાં ગોરધનભાઈ, જીતુભાઈ અને એક અજાણ્યા વ્યક્તિના નામ આપ્યા ન હતા.

૨૦.૧૩ તેમણે ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું હતું કે મનુભાઈ હોન્ડા મોટરસાયકલ પર તેમને બોલાવવા આવ્યા હતા. તેમણે પોલીસ સમક્ષ આપેલા નિવેદનમાં વધુમાં નોંધ્યું હતું કે ગોરધનભાઈ, જીતુભાઈ અને એક અજાણ્યો વ્યક્તિ મોટરસાયકલ પર જઈ રહ્યા હતા. સહી સાથેનું તે નિવેદન બપોરે નહીં પણ સવારે આપવામાં આવ્યું હતું. તેમણે એ સૂચનને નકારી કાઢ્યું

હતું કે અજાણ્યા વ્યક્તિએ તુલસીભાઈ પર હુમલો કર્યો હતો અને આ હકીકત તેમણે ૮:૩૦ વાગ્યે પોલીસને જણાવી હતી.

૨૦.૧૪ ફરિયાદ પક્ષ ફ.પ.સા. ૧૩ ના સહી કરેલા નિવેદનને રેકૉર્ડ પર લાવી શક્યો નહીં. તે સ્પષ્ટ થાય છે કે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનમાં સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે આવું નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું. જોકે, સરકારી વકીલે એક્ઝામિનેશન-ઇન-ચીફમાં તેમના મૂળ નિવેદનનો ઉલ્લેખ કર્યો છે, જેમાં સાક્ષીએ તેમની સહી ઓળખી છે. મૂળ નિવેદન ટ્રાયલનો ભાગ નહોતું. સાક્ષી ફ.પ.સા. ૧૩ ઘાયલ ફરિયાદી તુલસીભાઈ સાથે ટ્રાવેલ્સના વ્યવસાયમાં છે.

૨૧. ટીટી એન્ટોની વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય (૨૦૦૧) ૬ એસ.સી.સી. ૧૮૧ માં , માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે બીજી FIR (જે કોસ કેસ નથી) નોંધવી એ ભારતના બંધારણની કલમ ૨૧ નું ઉલ્લંઘન છે. એવું જોવા મળ્યું છે કે સમાન કોન્ફ્રિઝેબલ ગુના અથવા એક અથવા વધુ કોન્ફ્રિઝેબલ ગુનાને જન્મ આપતી સમાન ઘટનાના સંદર્ભમાં દરેક અનુગામી માહિતી પ્રાપ્ત થયા પછી કોઈ બીજી FIR થઈ શકતી નથી અને નવી તપાસ થઈ શકતી નથી. પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારી દ્વારા સ્ટેશન ડાયરીમાં પ્રથમ દાખલ કરાયેલ કોન્ફ્રિઝેબલ ગુના અંગેની માહિતીને જ કલમ ૧૫૪ Cr.PC હેઠળ FIR ગણી શકાય. આવી બધી અનુગામી માહિતી કલમ ૧૬૨ Cr.PC હેઠળ આવરી લેવામાં આવશે. ફકરા-૧૭ અને ૨૦ માં, માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે નીચે મુજબ ઠરાવ્યું:

“૧૭. કલમ ૧૫૪ સીઆરપીસીની પેટા-કલમ (૧) માં પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારીને ચાર આદેશો છે. પહેલો આદેશ આપે છે કે જો કોઈ કોન્ફ્રિઝેબલ ગુનાના આચરણને લગતી દરેક માહિતી મૌખિક રીતે આપવામાં આવે તો તે લેખિતમાં સંક્ષિપ્ત કરવામાં આવશે અને બીજો નિર્દેશ આપે છે કે તે માહિતી આપનારને વાંચી સંભળાવવામાં આવશે; ત્રીજામાં જરૂરી છે કે આવી દરેક માહિતી, ભલે તે લેખિતમાં આપવામાં આવે કે સંક્ષિપ્તમાં, માહિતી આપનાર દ્વારા સહી

કરવામાં આવશે અને ચોથું એ છે કે આવી માહિતીનો સાર સ્ટેશન હાઉસ ડાયરીમાં દાખલ કરવામાં આવશે. અહીં સીઆરપીસીની કલમ ૧૫૭ ની પેટા-કલમ (૧) માં સમાવિષ્ટ એક વધુ નિર્દેશ નોંધવો યોગ્ય રહેશે જેમાં જોગવાઈ છે કે માહિતી મળતાંની સાથે જ પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારીએ દરેક કોન્ફિડેન્સલ ગુનાનો રિપોર્ટ મેજિસ્ટ્રેટને મોકલવો જોઈએ જેને ગુનાની સંક્ષિપ્તમાં નોંધ લેવા માટે અધિકૃત કરવામાં આવે અને પછી તપાસ કરવા અથવા કેસની હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓની તપાસ કરવા માટે તેના ગૌણ અધિકારીને નિયુક્ત કરવા માટે આગળ વધવું જોઈએ. પેટા-કલમ (૨) માહિતી આપનારને માહિતીની નકલ મફત મેળવવાનો અધિકાર આપે છે, જેમ કે પેટા-કલમ (૧) હેઠળ નોંધાયેલ છે., પેટા-કલમ (૩) કહે છે કે જો પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારી પેટા-કલમ (૧) હેઠળ જણાવેલ માહિતી રેકૉર્ડ કરવાનો ઇનકાર કરે છે, તો તેનાથી નારાજ વ્યક્તિ આવી માહિતીનો સાર લેખિતમાં અને ટપાલ દ્વારા સંબંધિત પોલીસ અધિક્ષકને મોકલી શકે છે, જેમને કેસની તપાસ પોતે કરવાનો અથવા Cr.PC દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલ રીતે તેમના ગૌણ પોલીસ અધિકારી દ્વારા તપાસ કરવાનો નિર્દેશ આપવાનો વિકલ્પ આપવામાં આવે છે, જો તેમને ખાતરી થાય કે માહિતી કોન્ફિડેન્સલ ગુનાનો ખુલાસો કરે છે. પોલીસ અધિક્ષક દ્વારા તપાસ સોંપવામાં આવેલ પોલીસ અધિકારી પાસે તે ગુનાના સંબંધમાં પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારી જેટલી બધી સત્તાઓ છે.

૨૦. ઉપરોક્ત ચર્ચા પરથી એવું જાણવા મળે છે કે ફોજદારી ગુનો કરવાના સંદર્ભમાં કલમ ૧૫૪, ૧૫૫, ૧૫૬, ૧૫૭, ૧૬૨, ૧૬૯, ૧૭૦ અને ૧૭૩ ની જોગવાઈઓની યોજના હેઠળ, ફોજદારી ગુનો કરવાના સંદર્ભમાં ફક્ત સૌથી વહેલી અથવા પહેલી માહિતી જ ફોજદારી ગુનોના કલમ ૧૫૪ ની જરૂરિયાતોને પૂર્ણ કરે છે. આમ, કોઈ બીજી એક્ઝાઈમ્બાર થઈ શકતી નથી અને પરિણામે, એક જ ફોજદારી ગુનો અથવા તે જ ઘટના કે ઘટનાના સંદર્ભમાં દરેક અનુગામી માહિતી પ્રાપ્ત થયા પછી નવી તપાસ થઈ શકતી નથી જે એક અથવા વધુ ફોજદારી ગુનાઓને જન્મ આપે છે. કોઈ કોન્ફિડેન્સલ ગુના અથવા કોન્ફિડેન્સલ ગુના અથવા ગુનાઓને જન્મ આપતી ઘટના વિશે માહિતી પ્રાપ્ત થયા પછી અને સ્ટેશન હાઉસ ડાયરીમાં FIR દાખલ કર્યા પછી, પોલીસ સ્ટેશનના ઇન્ચાર્જ અધિકારીએ ફક્ત FIR માં નોંધાયેલ કોન્ફિડેન્સલ ગુનાની જ તપાસ કરવાની નથી, પરંતુ તે જ વ્યવહાર અથવા તે જ ઘટના દરમિયાન થયેલા અન્ય સંબંધિત ગુનાઓની પણ તપાસ કરવાની છે અને Cr.PC ની કલમ ૧૭૩ માં

જોગવાઈ મુજબ એક અથવા વધુ રિપોર્ટ્સ ફાઈલ કરવાની છે.

૨૨. ફ.પ.સા. ૧૩ દ્વારા ઉલ્લેખ કરાયેલ ઝઘડો તેમના ટ્રાવેલ્સના વ્યવસાયને લગતો હતો. ગોરધનભાઈ (એ ૧) ની 'જયતિ ટ્રાવેલ્સ' આ સાક્ષીના 'વલ્લભ ટ્રાવેલ્સ' ની વિરુદ્ધ છે. તે આ સૂચનને નકારી કાઢે છે કે ઘટનાના પાંચ વર્ષ પહેલાં, તુલસીભાઈ (ફરિયાદી) અને ગોરધનભાઈ (એ ૧) ટ્રાવેલ્સમાં ભાગીદારીનો વ્યવસાય ચલાવતા હતા. તેમણે આ સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું કે વ્યવસાયિક હરીફાઈને કારણે, તુલસીભાઈની સૂચનાથી, તે આરોપીઓનું ખોટું નામ આપી રહ્યા હતા. તેમણે આ સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું કે બપોરે ૪:૦૦ વાગ્યા સુધી તુલસીભાઈ પર હુમલો કરનારા વ્યક્તિઓના નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા. તેમણે એ સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું કે તુલસીભાઈ અને ગોરધનભાઈ વચ્ચે વાતચીતનો કોઈ સંબંધ નહોતો.

૨૨.૧ ગુનાના સ્થળનો સ્કેચ આંક ૫૫ પર રેકૉર્ડ પર તૈયાર કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રવેશદ્વારની જમણી બાજુએ, રૂમની પાછળની બાજુએ 'ઓસારી' સાથે બે રૂમ છે. એ જ રીતે, પ્રવેશદ્વારની ડાબી બાજુએ, પગથિયાં સાથે જોડાયેલ 'ઓસારી' સાથે બે રૂમ છે.

૨૨.૨ ફ.પ.સા. ૧૨ – રમેશભાઈ પરસોતમભાઈના નિવેદન મુજબ, જ્યારે તેઓ તુલસીભાઈના ઘરે ગયા હતા, ત્યારે ઘણા લોકો ત્યાં ભેગા થયા હતા અને તુલસીભાઈ લોહીથી લથપથ લોબીમાં પડેલા હતા. જ્યારે ફ.પ.સા. ૧૩ – કાનજીભાઈ ઠાકરસિંહ, જ્યારે તેઓ તુલસીભાઈના ઘરે ગયા, ત્યારે તેમણે પ્રવેશદ્વારમાં પ્રવેશ કર્યો અને તુલસીભાઈને ઘરના 'ઓસારી'માં સૂતા જોયા. જો ફ.પ.સા. ૧૨ – રમેશભાઈ 'ઓસારી'નો ઉલ્લેખ લોબી તરીકે કરતા હતા, તો પંચનામામાં લોબી/ઓસારીમાં પડેલા લોહીને વધુ પડતા સ્વરૂપમાં પ્રતિબિંબિત કરવું જરૂરી હતું.

૨૨.૩ ગુનાની તપાસ કરનાર કેશુભાઈ મારુ (ફ.પ.સા. ૧૫) ના જણાવ્યા મુજબ, ગુનાનું સ્થળ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની પાછળ છે, જે પાંચ મિનિટ ચાલવાના અંતરે હતું.

૨૨.૪ પંચ સાક્ષી – ભૂપતભાઈ નાગજીભાઈ (પૃ.૨) 'ઓસારી' માંથી લેવામાં આવેલા લોહી વિશે

જણાવતા નથી, જોકે આવી હકીકત તેમણે રજૂ કરી હતી. ઘરમાં પણ 'સેટ્ટી' નીચે લોહી મળી આવ્યું હતું, જ્યારે ઘરના અન્ય કોઈ ભાગમાં લોહીના ડાઘ નોંધાયા ન હતા.

૨૨.૫ ઘટનાના પ્રત્યક્ષદર્શી તરીકે તપાસ કરાયેલા સાક્ષીઓમાં ફરિયાદીની પત્ની ફ.પ.સા. ૭, ફ.પ.સા. ૮ – ફરિયાદીના ભત્રીજા પરેશભાઈ પ્રેમજીભાઈ અને મહેતાજી (એકાઉન્ટન્ટ) ના પત્ની કમલાબેન શાંતિલાલ ફ.પ.સા. ૯ હતા.

૨૩. પત્ની લીલીબેન (ઉ.વ.૭) ના જણાવ્યા મુજબ, તે પતિ, સોનલ, રૂપલ, જલ્પા અને કલ્પેશ સાથે રહેતી હતી, તેણીએ આ લોકો સાથેના તેના સંબંધનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી, પરંતુ તુલસીભાઈના નિવેદન મુજબ, તેઓ તેમના બાળકો છે. સાક્ષી લીલીબેને જણાવ્યું હતું કે તેમના સિવાય કોઈ અન્ય વ્યક્તિ તેમની સાથે રહેતી નથી. ત્યારબાદ, તેણીએ સ્પષ્ટતા કરી હતી કે તેના મોટા સાળાનો પુત્ર પરેશ પણ તેમની સાથે ઘરમાં રહેતો હતો. તેઓ તેમના ઘરમાં ઢોર રાખતા હતા અને હક્કાભાઈ દ્વારા ઢોરની સંભાળ રાખવામાં આવતી હતી. તેના પતિનો 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ' નામે વાહનનો વ્યવસાય હતો. તેના પતિ સાથે, તેના ભાભી (નણંદ) ના પતિ પોપટભાઈ પરસોતમભાઈ ભાગીદાર છે.

૨૩.૧ ઘટનાની વિગતો આપતાં, લીલીબેન (ઉ.વ.૭) એ જણાવ્યું કે તે, તેના પતિ અને બાળકો અંદરના રૂમમાં સૂતા હતા. તે સમયે તેના મોટા સાળાનો દીકરો પરેશ પણ ત્યાં સૂતો હતો. ત્યારબાદ, ૬ વાગ્યાની આસપાસ મામા ગોરધન ત્યાં આવ્યા, તેથી તેણીએ તેને પૂછ્યું કે તે કેમ આવ્યો છે, પરંતુ તેણે કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં. તેણીએ જણાવ્યું કે ગોરધનભાઈ (ઉ.વ.૧) એ દોડવાનો આદેશ આપ્યો, તેથી તેની પાછળ બે વ્યક્તિઓ આગળ આવ્યા, જેમાંથી એક મામાજીનો દીકરો જીતુભાઈ હતો અને બીજો તેણીને ઓળખતો ન હતો. ત્યારબાદ, આ લોકોએ તેના પતિને માર મારવાનું શરૂ કર્યું. તેણીએ બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું કે તેના પતિને રૂમમાં માર મારવામાં આવ્યો છે. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તેના પતિને તલવાર, પાઈપ અને હોકીથી માર મારવામાં આવ્યો હતો. ગોરધનભાઈ તલવારથી સજ્જ

હતા, જીતુભાઈ હોકી સાથે હતા અને ત્રીજા વ્યક્તિના હાથમાં લોખંડનો પાઈપ હતો.

૨૩.૨ લીલીબેન (પબ્લિકન વુડ ૭) એ વધુમાં જણાવ્યું કે તે તેમની સામે રાહ જોતી હતી, અને તેણીએ બૂમો પાડી હોવાથી, પડોશી વિસ્તારના લોકો ત્યાં ભેગા થયા. તેણીએ પોપટભાઈ પરસોતમભાઈને લાવવા માટે તેના ગોવાળને મોકલ્યો હતો. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે પોપટભાઈનો ભાઈ આવ્યો હતો. જ્યારે ઘટના બની ત્યારે તેણી અને કમલાબેને બચાવવા માટે દરમિયાનગીરી કરી હતી. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે ગોરધનભાઈએ તેણીનો હાથ પકડીને શેરીમાં ધક્કો માર્યો હતો. તેણીએ જણાવ્યું કે પરેશભાઈ તે સમયે પલંગ નીચે લપસી ગયા હતા. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, ઝઘડાને કારણે, તેના પતિને માથામાં અને બંને હાથ પર ઈજા થઈ હતી. તેના પગમાં ફ્રેક્ચર થયું હતું, તેના બંને હાથ તૂટી ગયા હતા. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું કે તેના પતિએ તેના માથાને બચાવવા માટે તેના બંને હાથ ઉંચા કર્યા હતા.

૨૩.૩ તેણીએ વધુમાં સ્પષ્ટતા કરી કે જો તેઓએ તેના પતિને બચાવ્યો ન હોત તો તેઓ તેને મારી નાખત. આ ઘટનાનું કારણ મુસાફરીના વ્યવસાયમાં દુશ્મનાવટ હતી. તેણીએ મુદ્દામાલ તલવાર, લોખંડની પાઈપ અને હોકી ઓળખી કાઢી. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું કે તેણીની સાડી અને પેટીકોટ જમ કરવામાં આવ્યા હતા. તેણી કમલાબેન, ભાનુબેન અને પરેશ સાથે મળીને તેના પતિને બહાર કાઢીને 'ઓસારી'માં સુવડાવી હતી, ત્યારબાદ રમેશભાઈ ત્યાં આવ્યા હતા અને એમ્બ્યુલન્સ દ્વારા રમેશભાઈ ઘાયલોને હોસ્પિટલ લઈ ગયા હતા. સાક્ષી તરીકે પત્નીએ જણાવ્યું હતું કે તેઓએ દરમિયાનગીરી કરી હોવાથી તેઓ તેના પતિને બચાવી શક્યા હતા, છતાં ઝપાઝપીમાં તેણીને કોઈ ઈજા થઈ ન હતી. પરેશભાઈ પણ પલંગ નીચે લપસી પડ્યા હતા. સાક્ષી પત્નીએ એમ પણ કહ્યું છે કે આરોપી ગોરધનભાઈએ તેણીને શેરીમાં ધક્કો મારી દીધો હતો. ફરિયાદી, પત્ની અને ભત્રીજા પરેશનું વર્તન શંકા પેદા કરે છે.

૨૩.૪ રમેશભાઈના ફ.પ.સા. ૧૨ તરીકેના પુરાવામાં નોંધાયું છે કે તેઓ તેમની મારુતિ કાર

લઈને આવ્યા હતા અને તેઓ તેમના ભાઈ ભૂપત સાથે મળીને તુલસીભાઈ અને પરેશને કારમાં ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા હતા, જ્યારે અહીં પત્નીએ જણાવ્યું હતું કે એમ્બ્યુલન્સ દ્વારા પતિને હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવ્યો હતો.

૨૩.૫ ઉલટતપાસમાં, પત્નીએ સમર્થન આપ્યું કે પોલીસ નિવેદનમાં, તેણીએ ગોરધનભાઈ સાથેની વાતચીત નોંધી નથી. તેણીએ સમર્થન આપ્યું કે પોલીસ નિવેદનમાં તેણીએ એવું કહ્યું નથી કે જ્યારે ગોરધનભાઈએ બે વ્યક્તિઓને તેમની પાછળ દોડવાની સૂચના આપી ત્યારે તે આગળ દોડી ગયો હતો. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, ગોરધનભાઈએ શરૂઆતમાં તેણીને જગાડી હતી અને ગોરધનભાઈ ઘરમાં પ્રવેશતા જ તેણીએ બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું. તેણીએ જણાવ્યું કે એવું બન્યું નથી કે શરૂઆતમાં ગોરધનભાઈ તેની પાસે આવ્યા હોય અને તેણીને તે રૂમનો દરવાજો ખોલવા કહ્યું હોય, જ્યાં તુલસીભાઈ સૂતા હતા અને તેણીએ તુલસીભાઈને જાણ કરી હતી કે મામા આવ્યા છે અને તે સમયે તુલસીભાઈએ 'મામા આવો' કહીને મમ્મીને આમંત્રણ આપ્યું હતું.

૨૩.૬ સાક્ષીએ, પત્ની તરીકે, જણાવ્યું હતું કે રાત્રે પહેલા તેના પતિ લગભગ ૧ વાગ્યે આવ્યા હતા. પરેશભાઈ રાત્રે ૧:૦૦ વાગ્યા પહેલા રૂમમાં સૂતા હતા. તેઓ સામાન્ય રીતે સવારે ૭:૦૦ થી ૮:૦૦ વાગ્યાની વચ્ચે જાગે છે.

૨૩.૭ સાક્ષીના કહેવા મુજબ, તેની ભાભી સવારે ૫:૦૦ વાગ્યે ઢોરને ચરાવવા લઈ જતી અને તે સમયે ગોપાલક આવતો. તેણીએ કહ્યું કે જો કોઈ વ્યક્તિ મુખ્ય દરવાજામાંથી પ્રવેશવા માંગે છે, તો તેણે ગોપાલકની પરવાનગી લેવી પડશે. મુખ્ય દરવાજા પછી, ઓરડાઓના દરવાજા છે, રાત્રે સૂતી વખતે તેઓ અંદરથી સ્ટોપર બંધ કરી દેતા.

૨૩.૮ તેણીએ જણાવ્યું કે એવું બન્યું નથી કે આરોપી અચાનક આવીને હુમલો કરવાનું શરૂ કરી દે. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, આ ઘટના અડધા કલાક સુધી ચાલુ રહી. તે પાંચથી દસ મિનિટ સુધી ઘટના સ્થળે હતી. તે દરમિયાન તેણીએ કોઈ બૂમ પાડી ન હતી, ત્યારબાદ તેણીએ બૂમો પાડવાનું શરૂ કર્યું હતું. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, ત્રણ આરોપીઓમાંથી

કોઈએ 'ચોર્ની' પહેરી ન હતી. તેણીએ જણાવ્યું કે જ્યારે તેનો પતિ સૂતો હતો, ત્યારે તેને સતત મારામારી થઈ. તેણીએ લગભગ દસ ઈજાઓ જોઈ હતી અને ત્યારબાદ તેના પતિને કંઈ ખબર નહોતી. તેણીએ એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો કે બે થી ત્રણ મારામારી પછી તેનો પતિ બેભાન થઈ ગયો હતો.

૨૩.૯ ફ.પ.સા. ૭ એ જણાવ્યું હતું કે ઘટના દરમિયાન આસપાસના ઓછામાં ઓછા ૩૦ થી ૩૫ લોકો ભેગા થયા હતા અને ઘટના પછી પાંચ મિનિટમાં જ આરોપી ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો હતો. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે ઘટના પછી તેનો પતિ બેભાન અવસ્થામાં પલંગ નીચે પડ્યો હતો. તેણી બપોરે લગભગ ૨:૦૦ થી ૨:૩૦ વાગ્યે ચંપાબેન સાથે ભાવનગરની હોસ્પિટલમાં ગઈ હતી. તેણીએ પુષ્ટિ આપી હતી કે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશન 'વલ્લમ કૃપા' થી બે મિનિટના અંતરે હતું. પોપટભાઈ રમેશભાઈ પછી આવ્યા હતા અને બપોરે લગભગ ૨:૩૦ વાગ્યે કાનજીભાઈ તેમના ઘરે આવ્યા હતા, જે તેમના સાળા છે. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તેણીને તાત્કાલિક પોલીસ સ્ટેશન જવાનું મન થયું ન હતું. શરૂઆતમાં, તેણીના પતિને ગારિયાધાર હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવ્યા હતા. હોસ્પિટલથી, પોલીસ સ્ટેશન પાંચ મિનિટના અંતરે હતું. તેણીએ એમ પણ કહ્યું હતું કે કોસ રોડ પરથી 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ' ની સામે, પોલીસ સ્ટેશન જોઈ શકાતું હતું. સવારે લગભગ ૪:૦૦ કે ૪:૩૦ વાગ્યે કોઈ અજાણ્યો વ્યક્તિ આવીને તુલસીભાઈને માર માર્યો હતો તે સૂચનનો તેણીએ ઇનકાર કર્યો.

૨૩.૧૦ સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, ગોરધનભાઈની 'જયતિ ટ્રાવેલ્સ' 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ' કરતાં પહેલાં સ્થાપિત થઈ હતી. તેણીએ તુલસીભાઈ 'જયતિ ટ્રાવેલ્સ'ના ભૂતપૂર્વ ભાગીદાર હોવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. તેણીએ નકારી કાઢ્યું હતું કે ઘટના પહેલાં તેઓ ગોરધનભાઈ સાથે વાતચીત કરતા ન હતા, અને તેણીને ખબર નહોતી કે 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ'ની સ્થાપના પછી, ગોરધનભાઈ સાથેના સંબંધોનો અંત આવ્યો હતો. તેણીએ એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો હતો કે તેના પતિને ટ્રાવેલ્સ ભાડાના સંદર્ભમાં મામા સાથે મતભેદ હતો.

૨૩.૧૧ કમલાબેન (ફ.પ.સા. ૯) ના સંબંધમાં, સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તેઓ છેલ્લા ૭ થી ૮ વર્ષથી પાડોશી છે. તે મહેતાજીની પત્ની છે. તેમના સારા સંબંધ છે અને તેઓ એકબીજાને મળવા આવતા હતા. તેણીએ જણાવ્યું કે જ્યારે તે ભાવનગરની હોસ્પિટલમાં પહોંચી ત્યારે તેના પતિ ભાનમાં હતા. પોલીસ સાંજે ૬:૦૦ વાગ્યે આવી હતી અને તેની સાથે વાત કરી હતી. તેની સાથે રમેશભાઈ અને પરેશભાઈ હોસ્પિટલમાં હતા. તેણીએ જણાવ્યું કે તે એક ખાનગી હોસ્પિટલ હતી. તેણીએ એ સૂચનનો ઇનકાર કર્યો કે ડૉક્ટર તેમના પરિચિત હતા અને તેથી, તેના પતિને સિવિલ હોસ્પિટલમાં નહીં પણ ખાનગી ડૉક્ટર પાસે લઈ જવામાં આવ્યો હતો.

૨૩.૧૨ આ સાક્ષીએ સાક્ષી તરીકે જણાવ્યું હતું, પરંતુ ઘટનામાં તેણીને કોઈ ઈજા થઈ ન હતી. તેની સાડી અને પેટીકોટ કેમ છીનવી લેવામાં આવ્યા તે સ્પષ્ટ થયું નથી. જોકે, તેણીએ કહ્યું હતું કે કમલાબેન અને તેણીએ તેણીને બચાવવા માટે દરમિયાનગીરી કરી હતી, પરંતુ ગોરધનભાઈએ તેણીને શેરીમાં ધકેલી દીધી હતી. તેથી, તેની સાડી અને પેટીકોટ પર કેવી રીતે, ક્યારે અને કઈ રીતે લોહી જોવા મળ્યું તે સ્પષ્ટ થયું નથી. જોકે આ ઘટના અડધા કલાક સુધી ચાલી હતી, સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તે ત્યાં ફક્ત ૧૦ મિનિટ માટે હતી અને તે દરમિયાન, પડોશીઓ ત્યાં ભેગા થયા હતા, કમલાબેન સિવાય અને આ સાક્ષીએ બંને પક્ષને છોડાવવા માટે કોઈએ દરમિયાનગીરી કરી ન હતી. કમલાબેન મહેતાજીના પત્ની છે, જે ધાયલ ફરિયાદી સાથે કામ કરે છે. જોકે, પરેશભાઈ પણ ત્યાં હતા, આ સાક્ષી લીલીબેન દ્વારા પરેશભાઈની ભૂમિકા સ્પષ્ટ કરવામાં આવી નથી. તેના પતિ 'સેટ્ટી' નીચે ગયા હતા અને પરેશભાઈ પલંગ નીચે. આંક ૫૫ પર રેકૉર્ડ કરાયેલ સ્કેચમાં કોઈ 'બેડ' અથવા 'સેટ્ટી'ની હાજરી દેખાતી નથી. આંક ૩૪ પર ઘટના સ્થળના પંચનામામાં બીજા રૂમમાં લાકડાના વાદળી રંગનો 'સેટ્ટી' લખાયેલો છે, જ્યારે પહેલા રૂમમાં એક મોટા લોખંડના કબાટનો ઉલ્લેખ છે.

૨૩.૧૩ ધાયલ તુલસીભાઈએ પોતાની ફરિયાદમાં નોંધ્યું છે કે તેઓ પોતાનો જીવ બચાવવા માટે

'સેટ્ટી' નીચે લપસી ગયા હતા, જ્યારે પરેશભાઈએ પણ સાક્ષી નં.૮ તરીકે જણાવ્યું છે કે તેઓ પલંગ પરથી લપસી ગયા હતા. પંચનામા - આંક ૩૪ માં 'સેટ્ટી' સિવાય કોઈ પલંગનો ઉલ્લેખ નથી, પરંતુ પંચ - ભૂપતભાઈ નાગજીભાઈ (પબ્લિકન વુડવર્ક ૨) એ લોખંડના કબાટ સાથે રૂમમાં લાકડાના પલંગનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. પત્ની તરીકે લીલીબેનના પુરાવા પણ વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતા નથી. જ્યારે ઘટનાનો ક્રમ સાચું ચિત્ર રજૂ કરતો નથી ત્યારે તેમના પુરાવા પર આધાર રાખી શકાય નહીં. પરેશને ઘરમાં હાજર ધાયલ સાક્ષી તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો હતો જે ફરિયાદીના પરિવારના સભ્યો માટે પણ પૂરતો નથી, આ પાસા ઘટના પર વિશ્વાસ કરવા યોગ્ય નથી.

૨૪. ફ.પ.સા. ૮ - પરેશ પ્રેમજીભાઈ આંક ૪૩ માં છે, આ સાક્ષીના સંબંધમાં, આરોપીઓ સામે IPC ની કલમ ૩૨૩ અને કલમ ૩૪ હેઠળ આરોપ ઘડવામાં આવ્યો હતો, જેમને આ આરોપમાંથી નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા છે. ધાયલ ફરિયાદી અને તેમની પત્ની લીલીબેન (ફ.પ.સા. ૭) ના પુરાવા મુજબ, ફરિયાદીના મોટા ભાઈનો પુત્ર પરેશ પ્રેમજી તેમની સાથે રહેતો હતો.

૨૪.૧ સાક્ષી પરેશ (ઉ.વ.૮) એ જણાવ્યું કે ઘટના સમયે તે બોડીવાડીમાં તુલશીકાકાના ઘરે રહેતો હતો. તે ઘરમાં સૂતો હતો, તે સમયે સવારે ૬ વાગ્યાની આસપાસ તેના કાકાના 'મામા' અને તેના પોતાના મામા ગોરધનભાઈ અને ગોરધનભાઈનો દીકરો જીતુભાઈ અને એક અજાણ્યો વ્યક્તિ આવ્યો હતો. ગોરધનભાઈના હાથમાં તલવાર હતી, જીતુભાઈ હોકી સાથે હતા અને અજાણ્યા વ્યક્તિ પાસે લોખંડની પાઈપ હતી.

૨૪.૨ ફરિયાદીએ ત્રીજા વ્યક્તિનો ઉલ્લેખ ભાવચંદ છગનભાઈ તરીકે કર્યો છે, જ્યારે પોલીસ સમક્ષ કરેલી ફરિયાદમાં તે ત્રીજા વ્યક્તિનું નામ આપી શક્યો નથી, પરંતુ તેને 'ચોરની' પહેરેલી વ્યક્તિ તરીકે વર્ણવ્યો હતો. પત્નીના જણાવ્યા મુજબ, ત્યાં કોઈ વ્યક્તિ 'ચોરની' પહેરીને આવી ન હતી. જ્યારે ફ.પ.સા. ૮ - પરેશ ત્રીજા વ્યક્તિનું નામ લીધું નથી, કે તેણે

ત્રીજા અજાણ્યા વ્યક્તિનું વર્ણન કર્યું નથી, જે 'ચોરની' પહેરીને ત્યાં આવ્યો હતો.

૨૪.૩ ફ.પ.સા. ૮ – પરેશે જણાવ્યું કે આ બધા લોકો તુલશીકાકાને મારતા હતા અને જ્યારે તેણે 'બચો-બચો'નો મોટો અવાજ સાંભળ્યો, ત્યારે તે જાગી ગયો અને તેના કાકાને બચાવવા માટે દરમિયાનગીરી કરી. અજાણ્યા વ્યક્તિએ તેના જમણા હાથના ખભા પર પાઈપથી બે વાર માર માર્યો હતો. ત્યારબાદ, તે પોતાને બચાવવા માટે પલંગ નીચે લપસી ગયો. ત્યારબાદ, તેઓ બૂમો પાડી રહ્યા હોવાથી, પાડોશી કમલાબેન અને કાકી લીલીબેન બંનેએ દરમિયાનગીરી કરી, પરંતુ તેમને ઘરની બહાર ધકેલી દેવામાં આવ્યા. ત્યારબાદ, આસપાસના પડોશીઓ ત્યાં ભેગા થયા અને તે પલંગ નીચેથી બહાર આવ્યો. સાક્ષીની જુલાની મુજબ, તે, તેના કાકી અને કમલાબેન અને પડોશી રહેવાસી ભાનુબેન અને અન્ય લોકોએ તેના કાકાને ઘરમાંથી ખસેડ્યા અને તેને ભાવનગર હોસ્પિટલમાં લાવ્યા.

૨૪.૪ આ સાક્ષીના પુરાવા ઘટનાનું સંપૂર્ણ વર્ણન આપતા નથી. ફરિયાદી તુલશીકાકાને થયેલી ઈજાઓનું વર્ણન તેઓ કરી શક્યા નહીં. જાગ્યા પછી તેમણે તેમના કાકાને બચાવવા માટે દરમિયાનગીરી કરી, પરંતુ અજાણ્યા વ્યક્તિ તરફથી પાઈપના બે ફટકા મળતાં તેઓ પલંગ નીચે લપસી ગયા. ભત્રીજા તરીકે સાક્ષીનું આ વર્તન શંકાસ્પદ બને છે. તેમણે આપેલા પુરાવામાં એ પણ ખુલાસો થાય છે કે આરોપીએ લીલીબેન અને કમલાબેનને ઘરની બહાર ધકેલી દીધા હતા. આ સાક્ષીની ઈજા ડૉક્ટર કૃષ્ણચંદ્ર મહેતા (ફ.પ.સા. ૧૦) દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી. ડૉક્ટરનો પુરાવો ફક્ત તુલસીભાઈ ઠાકરસિંહભાઈ માટે છે, જોકે, ફ.પ.સા. ૧૨ – રમેશભાઈ પરસોતમભાઈના પુરાવા મુજબ આ સાક્ષીને પણ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ ડૉક્ટર કૃષ્ણચંદ્ર (ફ.પ.સા. ૧૦) દ્વારા આવા કોઈ પુરાવા આપવામાં આવ્યા નથી. પરેશની ઈજાઓ સાબિત કરવા માટે કોઈ તબીબી પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા.

૨૪.૫ ફ.પ.સા. ૮ – પરેશભાઈએ તેમના પુરાવામાં જણાવ્યું હતું કે પાઈપ વાગવાથી તેમને ખભા પર ઈજા થઈ હોવાથી તેમણે હોસ્પિટલમાં સારવાર લીધી હતી. હોસ્પિટલમાં સારવારની

આ હકીકત રેકૉર્ડ પર સાબિત થઈ નથી. આ સાક્ષી પરેશ માટે ઘટનાનું કારણ ૨૦.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ ગોરધનભાઈના પુત્ર સુરેશભાઈ સાથે થયેલ ઝઘડો છે. તેમણે આ ઘટનામાં સામેલ હથિયારો ઓળખી કાઢ્યા હતા. તેમણે લોખંડનો પાઈપ મુદ્દામાલ કલમ નં.૧૧ તરીકે ઓળખાવ્યો હતો, જે એક અજાણ્યા વ્યક્તિના હાથમાં હતો અને કોર્ટમાં ત્રીજા વ્યક્તિની ઓળખ કરી હતી. તેમણે જણાવ્યું હતું કે પાછળથી તેમને ખબર પડી કે અજાણ્યો વ્યક્તિ ભાવચંદભાઈ છગનભાઈ હતો.

૨૪.૬ આ સાક્ષીના પુરાવા – ફ.પ.સા. ૮ દર્શાવે છે કે ૨૦.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ કોઈ ઘટના બની હતી. ફ.પ.સા. ૧૨ – રમેશ પરસોતમએ પણ જણાવ્યું હતું કે બે દિવસ પહેલા હિલ્ટન હોટેલ નજીક ગોરધનભાઈના પુત્ર સુરેશભાઈ સાથે પેસેન્જર ભાડા અંગે ઝઘડો થયો હતો. મહત્વપૂર્ણ પાસું એ નોંધનીય બને છે કે હિલ્ટન હોટેલ નજીક થયેલા ઝઘડાની પોલીસને જાણ કરવામાં આવી ન હતી. શરૂઆતમાં, લગભગ તમામ સાક્ષીઓના પુરાવા મુજબ, ઘાયલોને ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ પોલીસે તે હકીકત રેકૉર્ડ પર લાવી નથી. ટ્રાયલ દરમિયાન ગારિયાધાર હોસ્પિટલના કોઈ તબીબી પુરાવા મૂકવામાં આવ્યા નથી.

૨૫. તપાસ અધિકારી – કેશુભાઈ તેજાભાઈ મારુ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનના **PSI** છે. બે દિવસ પહેલા હિલ્ટન હોટેલ પાસે બનેલી આ ઘટનાની ફ.પ.સા. ૧૫ દ્વારા પૂછપરછ કરવામાં આવી નથી. ફરિયાદ આંક ૧૭ માં, ફરિયાદી તુલસીભાઈએ બે દિવસ પહેલા હિલ્ટન હોટેલમાં થયેલા ઝઘડાનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી. ફરિયાદી દ્વારા આંક ૧૫ માં નોંધાયેલી ઘટનાનું કારણ તેમના ટ્રાવેલ્સના વ્યવસાયમાં લક્ઝરી બસો હોવાનો ઉલ્લેખ છે અને તે લક્ઝરી બસો ગારિયાધારથી બાપુનગર વચ્ચે દોડતી હતી, અને તે દુશ્મનાવટને કારણે ફરિયાદી અને પરેશને તેમના ઘરમાં હોકી, તલવાર અને પાઈપથી સતત માર મારવામાં આવ્યો હતો જેના કારણે હાથ અને પગમાં ઈજાઓ થઈ હતી, ફેકચરની ગંભીર ઈજા થઈ હતી અને ત્યારબાદ હોન્ડા પર ભાગી

ગયો હતો.

૨૫.૧ સાક્ષી પરેશ (ફ.પ.સા. ૮) ની ઉલટતપાસમાં, તેણે જણાવ્યું કે તુલસીભાઈના ઘરમાં બે રૂમ છે. તુલસીભાઈના પરિવારના સભ્યો એક રૂમમાં સૂતા હતા અને તે સવારે ૧૦ થી ૧૧ વાગ્યા સુધી બીજા રૂમમાં હતો. તેણે જણાવ્યું કે તે દરરોજ એક જ રૂમમાં સૂતો હતો.

૨૫.૨ જ્યારે સાક્ષી પરેશને પૂછવામાં આવ્યું કે ગોરધનભાઈ તલવારથી કેવી રીતે મારતા હતા, ત્યારે તેમણે કહ્યું કે તેમને ખબર નથી કે તલવારથી હુમલો આગળથી હતો કે પાછળથી. તેમને એ પણ ખબર નહોતી કે તેઓ પાઈપ અને હોકીથી કેવી રીતે મારતા હતા. તેમણે કહ્યું કે જ્યારે તેઓ જગાડ્યા ત્યારે તુલસીભાઈ સૂતા હતા અને તેઓ તુલસીભાઈને મારતા હતા. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, અંત સુધી તુલસીભાઈ સૂતા હતા. તેમણે તુલસીભાઈ ઉભા હોવાની આવી કોઈ ઘટનાની શંકાને નકારી કાઢી અને બે થી ત્રણ તલવારના ઘા વાગ્યા પછી તેઓ નીચે પડી ગયા.

૨૫.૩ આ સાક્ષી પરેશભાઈના પુરાવા સંપૂર્ણપણે ખોટા લાગે છે. તેઓ બે દિવસ પહેલાં હિલ્ટન હોટેલ પાસે રોપાચેલા સાક્ષી હોય અથવા તેમને ઈજા થઈ હોય તેવું લાગે છે, જ્યાં ગોરધનભાઈના પુત્ર સુરેશભાઈ સાથે ઝઘડો થયો હોવાનો આરોપ છે, અને ઝઘડો મુસાફરોના ભાડાને લઈને હતો, તેથી, તે વિવાદમાં કદાચ મુસાફરો ઝઘડામાં સામેલ થયા હશે.

૨૫.૪ સાક્ષી પરેશ ઘરમાં હાજર હતો, પણ તેને ખબર નહોતી કે તુલસીભાઈને તલવાર, પાઈપ અને હોકીથી કેવી રીતે અને કેવી રીતે ઈજા થઈ. તે જગ્યા એક નાનો વિસ્તાર હતો જેમાં ફક્ત બે રૂમ હતા. સ્કેચ, આંક ૫૫ મુજબ, દરેક રૂમની લંબાઈ અને પહોળાઈ ૩.૧૮ x ૩.૬૫ બતાવવામાં આવી છે, જે ચોરસ મીટરમાં દેખાય છે, કારણ કે સમગ્ર વિસ્તારની ઉત્તર બાજુની પહોળાઈ, જે ઢોર-વાડા તરીકે જોડાયેલ છે, જેને 'કાલુભાઈ છાવેટિયા ઘરની દિવાલ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તે ૧૮.૫૫ ચોરસ મીટર બતાવવામાં આવી છે.

૨૫.૫ ફરિયાદી તુલસીભાઈએ જણાવ્યું હતું કે તેમની સાથે, તેમની પત્ની, બાળકો અને તેમનો

ભત્રીજો એક રૂમમાં સૂતા હતા, જ્યારે તેમણે એમ પણ કહ્યું હતું કે તેમનો ભત્રીજો તેમની સાથે અંદરના રૂમમાં સૂતો હતો.

૨૫.૬ પરેશના મતે, આ ઘટના લગભગ ૧૦ મિનિટ સુધી બની હતી અને ત્યારબાદ, તેના કાકી અને કમલાબેન આવ્યા હતા અને જ્યારે ઘટના બની રહી હતી, ત્યારે તુલસીભાઈની પત્ની 'ઓસારી'માં હતી, અને કમલાબેન અને તેના કાકી રૂમમાં આવ્યા પછી, આ ઘટના ૧૦ મિનિટ સુધી ચાલુ રહી. તેમના મતે આખી ઘટના ૧૦ મિનિટની હતી. તેમણે ઘટનાના અડધા કલાકના સમયગાળાનો ઇનકાર કર્યો હતો, જ્યારે લીલીબેનના પુરાવામાં તેનાથી વિપરીત હકીકત આવે છે. લીલીબેનના મતે, તે અડધો કલાક સુધી ચાલુ રહી.

૨૫.૭ પરેશભાઈએ ઘટના દરમિયાન ત્યાં લગભગ ૩૦ થી ૩૫ લોકો ભેગા થયા હોવાના સૂચનને નકારી કાઢ્યું. ઘટના દરમિયાન ત્યાં કેટલા લોકો હતા તેની તેમને કોઈ જાણકારી નથી. તેમના મતે, ઘટના પછી રમેશભાઈ અને ભાનુબેન આવ્યા હતા. રમેશભાઈ અને ભાનુબેનની તુલસીભાઈ સાથે કોઈ વાતચીત થઈ ન હતી, કે તુલસીભાઈએ તેમની સાથે કોઈ વાતચીત કરી ન હતી. ઘટના પછી સાક્ષીએ જણાવ્યું કે પાંચથી દસ મિનિટ તેઓ ગારિયાધારમાં રોકાયા અને પછી તેઓ ભાવનગર જવા નીકળ્યા. લીલીબેન તેમની સાથે ભાવનગર ગયા ન હતા, કે ભાનુબેન પણ તેમની સાથે જોડાયા ન હતા. ઘટના પછી તેમના કેટલા સંબંધીઓ આવ્યા હતા તેની તેમને કોઈ જાણકારી નથી. તેમણે તુલસીભાઈને ખસેડવામાં અને તેમને કારમાં બેસાડવામાં મદદ કરી હતી. તેમણે જણાવ્યું કે તેમના કાકી, ભાનુબેન અને કમલાબેન તુલસીભાઈને કારમાં લઈ ગયા હતા. તેમને યાદ નથી કે તેમના કપડાં પર ડાઘ હતા કે નહીં.

૨૫.૮ સાક્ષીએ ખાતરી આપી છે કે ૨૦.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ હિલ્ટન હોટેલમાં સુરેશભાઈ સાથે ઝઘડો થયો હતો અને તે ઝઘડા અંગે કોઈ ફરિયાદ આપવામાં આવી ન હતી. સાક્ષીના મતે ઝઘડો સંબંધીઓ વચ્ચે હોવાથી, કોઈ ફરિયાદ નોંધાઈ ન હતી. ઝઘડા દરમિયાન તેણે તેમની વચ્ચેનું અંતર માપ્યું ન હતું, તે સમયે તે તેના કાકા તુલસીભાઈ સાથે હતો, પરંતુ તે

સમયે શારીરિક હુમલો થયો હોવાના સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું. તેણે પોલીસને તારીખ ૨૦.૦૯.૧૯૯૮ આપી હતી.

૨૫.૯ સાક્ષીએ જણાવ્યું કે તુલસીભાઈ 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ' ચલાવતા હતા, જ્યારે ગોરધનભાઈ 'જ્યોતિ ટ્રાવેલ્સ'; બંને ઓફિસો એકબીજાની સામે હતી. તેમણે એ સૂચનને નકારી કાઢ્યું કે તુલસીભાઈનું ઘર 'વલ્લમ ટ્રાવેલ' સિવાય હતું અને કહ્યું કે બોડીવાડા વિસ્તારથી એક મિનિટમાં, જ્યાં તુલસીભાઈ રહે છે, તેઓ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની મુલાકાત લઈ શકે છે, અને 'વલ્લમ ટ્રાવેલ્સ'ની ઓફિસથી રસ્તો કોસ કરીને તેઓ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશન પહોંચી શકે છે, અને તુલસીભાઈના ઘરની બાજુમાં રહેણાંક મકાનો હતા.

૨૫.૧૦ ફ.પ.સા. ૮ વધુ જુબાની સ્પષ્ટ કરે છે કે તેમણે ઘટનાની પોલીસને જાણ કરવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો, કે લીલીબેને કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. પોલીસ સાંજે ભાવનગરની ખાનગી હોસ્પિટલમાં આવી હતી. ગારિયાધાર ખાતે, ફ.પ.સા. ૮ અને તેમના કાકા તુલશીકાકા મારુતિ કારમાં સરકારી હોસ્પિટલમાં ગયા હતા. તે સમય દરમિયાન, તેમણે તુલસીભાઈ સાથે વાત કરી ન હતી અને તેમને ખબર નહોતી કે મારુતિ કારમાં લોહી હતું કે નહીં.

૨૫.૧૧ સાક્ષીએ એમ પણ જણાવ્યું હતું કે પોલીસે તેમને અજાણ્યા વ્યક્તિની ઓળખ પેરેડ માટે મામલતદાર સમક્ષ લઈ ગયા નથી. તેમને અજાણ્યા વ્યક્તિના કપડાં યાદ નથી. તેમના મતે અજાણ્યો વ્યક્તિ પેન્ટ અને બુશર્ટમાં હતો, અને તેમણે જણાવ્યું હતું કે ત્રણમાંથી કોઈએ 'ચોરણી' પહેરી હોય તેવું બન્યું નથી.

૨૬. લીલીબેન (ઉ.વ.૭) અને પરેશભાઈ (ઉ.વ.૮), બંનેએ 'ચોરણી' પહેરીને કોઈ વ્યક્તિ તેમની પાસે આવી હોવાનો ઇનકાર કર્યો છે, જ્યારે ફરિયાદીનો ચોક્કસ કેસ છે કે ત્રીજા અજાણ્યા વ્યક્તિએ 'ચોરણી' પહેરી હતી. અજાણ્યા વ્યક્તિની ઓળખ પાછળથી ભાવચંદભાઈ છગનભાઈ તરીકે થઈ છે, જે ફરિયાદીના જણાવ્યા મુજબ ઘટનાના એક વર્ષથી વધુ સમયથી તેની

માતા સાથે સેવા આપી રહ્યા હતા.

૨૬.૧ સાક્ષી પરેશભાઈને ખાનગી હોસ્પિટલનું નામ યાદ નથી. તેમણે તુલસીભાઈ સાથે એક રૂમમાં સૂવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. તેમણે એ સૂચનનો પણ ઇનકાર કર્યો હતો કે ખાનગી ડૉક્ટર તુલસીભાઈના સંબંધી હતા અને તેથી, તેઓ સારવાર માટે ખાનગી ડૉક્ટર પાસે ગયા હતા.

૨૬.૨ કમલાબેન - ફ.પ.સા. ૯ ની હાજરી પણ તુલસીભાઈના ઘરે બતાવવામાં આવી છે. કમલાબેનના જણાવ્યા મુજબ, તેમના પતિ 'વલ્લભ ટ્રાવેલ્સ'માં ફરજ બજાવતા હતા. તેમના ઘરની બાજુમાં, તુલસીભાઈનું ઘર છે. તેમણે જણાવ્યું કે તુલસીભાઈ અને તેમના કાકા બંને વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો અને તેથી જ આ ઘટના બની હતી. ઘટના સમયે તેઓ તેમના ઘરમાં સૂતા હતા. તુલસીભાઈની પત્ની લીલીબેન તેમના ઘરે આવી હતી અને તેમને જગાડ્યા હતા. તેઓ લીલીબેન સાથે તેમના ઘરની અંદર ગઈ હતી. સાક્ષીના જણાવ્યા મુજબ, તુલસીભાઈના મામા ગોરધનભાઈ હતા, જેમને તેમણે એક ટૂંકા હાથે તુલસીભાઈને માર માર્યો હતો. તે ગોરધનભાઈના પુત્ર જીતુભાઈ અને ત્રીજા વ્યક્તિને ઓળખતી ન હતી. પાછળથી તેમને ખબર પડી કે તે ભાવચંદભાઈ બાવડીવાલા હતા, જે માર મારતો હતો.

૨૬.૩ ફ.પ.સા. ૯ મુજબ - કમલાબેન માથા પર માર મારતા હતા, તેથી તેણીએ દરમિયાનગીરી કરી અને ત્યાં બે વ્યક્તિઓ હતા જેમને તેણીએ માર ન મારવા કહ્યું. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે, તેથી જીતુભાઈએ તેણીને બહાર કાઢી હતી. તેણીએ જણાવ્યું કે ગોરધનભાઈ પાસે તલવાર હતી, જીતુભાઈ હોકી સાથે હતા અને ત્રીજા વ્યક્તિ પાસે લોખંડની પાઈપ હતી. તેણીને બહાર ધકેલી દેતાં તે રૂમ પાસે ઉભી રહી. તેણીએ વધુમાં જણાવ્યું કે લીલીબેન નીચે પડી હતી, કારણ કે ગોરધનભાઈએ તેણીને પણ ધક્કો માર્યો હતો. ત્યારબાદ, આરોપી ભાગી ગયો અને તુલસીભાઈને રમેશભાઈ અને ભૂપતભાઈ હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા. તેણીએ વ્યક્તિગત આરોપીઓના હાથમાં રહેલા હથિયારો ઓળખી કાઢ્યા.

૨૬.૪ આ સાક્ષી કમલાબેન (ફ.પ.સા. ૯) ની ઉલટતપાસમાં, તેણીએ જણાવ્યું હતું કે

શરૂઆતથી જ્યારે તેણી તેના પતિ સાથે જોડાઈ હતી, ત્યારે તેનો પતિ તુલસીભાઈ સાથે કામ કરતો હતો અને લગભગ ૭ થી ૮ વર્ષ સુધી તે મહેતાજી તરીકે કામ કરતો હતો. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તુલસીભાઈના ઘરમાં બે રૂમ હતા. તે તુલસીભાઈના ઘરની બાજુમાં રહે છે જે પોપટભાઈની માલિકીનું હતું. તેના ઘર વચ્ચે બે ઘરનું અંતર હતું. તુલસીભાઈ પણ પોપટભાઈના ઘરમાં રહેતા હતા. ફોન આવતા જ તે ઘટના સ્થળે ગઈ હતી.

૨૬.૫ હથિયારનું વર્ણન કરતી વખતે, સાક્ષી ફ.પ.સા. ૯ – કમલાબેને જણાવ્યું કે તલવાર ખુફી હતી, પરંતુ તેણીને ખબર નહોતી કે માર મારતી વખતે, માર ધારવાળી બાજુથી અથવા બુફી બાજુથી હતો. તેણીએ જણાવ્યું કે તુલસીભાઈ સૂતા હતા અને તેઓ તેમને મારતા હતા. તેણીએ એક થી બે મિનિટ સુધી ઘટના જોઈ હતી, ત્યારબાદ, બધા ચાલ્યા ગયા હતા. ચાર થી પાંચ લોકો તુલસીભાઈને બહાર કાઢ્યા. તેણીને હુમલાખોરોના નામ ખબર ન હતી, પરંતુ લીલીબેને તેણીને નામ આપ્યા હતા. તેણી ભાવનગર ગઈ ન હતી. બપોરે ૩:૦૦ વાગ્યા સુધી તેણી કે લીલીબેને પોલીસ સ્ટેશન જવાનો કોઈ પ્રયાસ કર્યો ન હતો. પોલીસે તેણીને ઓળખ પરેડ માટે લઈ ગઈ ન હતી.

૨૬.૬ પોપટભાઈ તેમના ઘરની સામે રહેતા હતા. તેમણે જણાવ્યું કે ૧૯૯૮માં પોપટભાઈના ઘરમાં તેમના અને તુલસીભાઈ સિવાય કોઈ ભાડૂઆત નહોતું. તેમના ૧૦ અને ૧૫ વર્ષના બે સગીર બાળકો ઘરમાં સૂતા હતા. તેમના પતિ પણ ઘરમાં હાજર હતા, પણ તેઓ પણ સૂતા હતા. તેમના કહેવા મુજબ, પંખો ચાલુ હતો અને દરવાજા બંધ હતા, તેથી તુલસીભાઈના ઘરમાંથી જો મોટા અવાજે વાત કરવામાં આવે તો પણ તે સાંભળી શકાતી નહોતી અને લીલીબેને બૂમો પાડી રહી હોવાથી, તેઓ જાગી ગયા અને લીલીબેને તેમના ઘરનો દરવાજો ખખડાવ્યો. તેમણે જણાવ્યું કે તેમના પતિ અને બાળકો મોડી રાત્રે સૂતા હોવાથી જાગ્યા ન હતા. પોપટભાઈના ઘરની બાજુમાં ગોવિંદભાઈ સવાણીનું ઘર હતું. તેમણે જણાવ્યું કે ઘટનાના એક મિનિટ પછી લગભગ ૨૦ થી ૨૫ લોકો ભેગા થયા હતા, પરંતુ ડરને કારણે કોઈ આગળ આવ્યું ન હતું. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું કે તેમણે

દરમિયાનગીરી કરી હોવા છતાં તેમને કોઈ ઈજા થઈ નથી, કે લીલીબેનને કોઈ ઈજા થઈ નથી.

૨૬.૭ આ સાક્ષી (ફ.પ.સા. ૯) ના પુરાવા સાચા લાગતા નથી, જોકે તેમના પતિ ઘરમાં હતા અને તેઓ તુલસીભાઈના કર્મચારી હતા, તેમ છતાં સાક્ષી પતિ મહેતાજી ઘટના સ્થળે આવ્યા ન હતા. સાક્ષીએ દરમિયાનગીરી કરી હોવા છતાં, તેમને કોઈ ઈજા થઈ ન હતી, ફરિયાદીની પત્ની લીલીબેનને પણ કોઈ ઈજા થઈ ન હતી. પરેશભાઈએ જણાવ્યું હતું કે તેઓ ત્યાં હતા અને અજાણ્યા વ્યક્તિ દ્વારા જમણા હાથના ખભામાં ઈજા થઈ હતી, પરંતુ તબીબી સારવાર દ્વારા કોઈ ઈજા સાબિત થઈ નથી. ત્રણેય સાક્ષીઓ પરેશ, લીલીબેન અને કમલાબેન (P.Ws ૭, ૮ અને ૯) ઘટનાના નજરે જોનારા સાક્ષી હોય તેવું લાગતું નથી. તેઓ બધા પ્રત્યારોપણ કરાયેલા સાક્ષી હોવાનું જણાય છે. પોલીસ પોલીસ સ્ટેશનમાં એક મિનિટના અંતરે ઉપલબ્ધ હતી, તેમાંથી કોઈએ પોલીસને જાણ કરી ન હતી, કે પોલીસ ઘટના સ્થળે આવી ન હતી, જોકે ઘણા લોકો ત્યાં ભેગા થયા હતા.

૨૬.૮ ઘટના સ્થળ એક નાનો ઓરડો છે અને કેસ તલવાર અને હોકીથી મારામારી કરવાનો છે, 'સેફ્ટી' અને 'ઓસારી' સિવાય, પોલીસે કોઈ લોહી શોધી કાઢ્યું ન હતું. કમલાબેન અને પરેશ લીલીબેન સાથે મળીને તુલસીભાઈને ઘરની બહાર લઈ ગયા હતા, લીલીબેનની જુબાની મુજબ, પોલીસે કમલાબેનના કપડાં કે પરેશભાઈના કપડાં જપ્ત કર્યા ન હતા.

૨૭. તપાસ અધિકારી (ફ.પ.સા. ૧૫) – કેશુભાઈ તેજાભાઈ મારુ ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હતા અને તેમણે પીએસઓ શ્રી ડીપી જોશી પાસેથી આઈ-સીઆર નં.૧૨૯/૯૮ ની તપાસ મેળવી હતી. ફરિયાદ ગારિયાધારના રહેવાસી શ્રી તુલસીભાઈ ઠાકરશીભાઈની હતી.

૨૭.૧ તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું કે તેમને ડેપ્યુટ ઓર્ડર, FIR, પ્રથમ જનયોગ એન્ટ્રી નં.૩/૧૯૯૮ અને સારવારની 'ચાટી' મળી છે. તેમણે કાનજીભાઈ ઠાકરશીભાઈ

(ફ.પ.સા. ૧૩) ના પીએસઓ – શ્રી એ.આર. કુરેશી દ્વારા નોંધાયેલ નિવેદન પણ સામેલ કર્યું હતું. ત્યારબાદ, તેમણે ગારિયાધારના રહેવાસી ભૂપતભાઈ નાગજીભાઈ અને પ્રકાશભાઈ લક્ષ્મણભાઈની હાજરીમાં ઘટના સ્થળનું પંચનામું સાંજે ૫:૦૦ થી ૬:૦૦ વાગ્યાની વચ્ચે કર્યું હતું. ઘટના સ્થળ ફરિયાદીનું ઘર હતું. તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું કે ઘરમાંથી લોહી સ્વચ્છ સ્વેબમાં લેવામાં આવ્યું હતું અને બોટલમાં મૂકવામાં આવ્યું હતું, જે સીલ પેક કરવામાં આવ્યું હતું. ઘટના સ્થળેથી, કાંડા ઘડિયાળનો એક તૂટેલો પટ્ટો અને કાચનો ગોળ ટુકડો પણ જપ્ત કરવામાં આવ્યો હતો.

૨૭.૨ તપાસ અધિકારીના જણાવ્યા મુજબ, કાનજીભાઈ ઠાકરશીભાઈ (ફ.પ.સા. ૧૩) એ ફરિયાદીનો લોહીથી ખરડાયેલો પેન્ટ, ફરિયાદીની પત્નીનો લોહીથી ખરડાયેલો સાડી અને પેટીકોટ તેમજ સાક્ષી શાંતિભાઈની પત્ની કમલાબેનની સાડી રજૂ કરી, જે પંચનામા દ્વારા સાંજે ૬:૦૦ થી ૬:૧૫ વાગ્યાની વચ્ચે જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. તપાસ અધિકારીએ ઘટનાના સાક્ષી – શાંતિભાઈ કોળી અને શાંતિભાઈ પરમારની પત્ની કમલાબેન, સાક્ષી ભાનુભાઈ અને સાક્ષી હક્કાભાઈ સમજજીભાઈને નજરે જોનારા સાક્ષી તરીકે જોયા અને તેમના નિવેદનો નોંધ્યા. તપાસ અધિકારીએ અન્ય સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવા વિશે પણ જણાવ્યું, જેમના નામ તેમણે તેમના નિવેદનમાં આપ્યા હતા.

૨૭.૩ તપાસ અધિકારીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે સાક્ષીનું નિવેદન નોંધ્યા પછી, તેઓ પોલીસ સ્ટેશન પાછા આવ્યા હતા અને મુદ્દામાલ પાવટી નં. ૯૬, ૯૭ અને તપાસ પેપરમાં રાખેલી ઓફિસ કોપી બનાવી હતી, અને ત્યારબાદ તેઓ ગારિયાધારથી ભાવનગર ગયા હતા, અને કે.સી. મહેતા હોસ્પિટલમાં ફરિયાદીની શારીરિક સ્થિતિનો પંચનામું બનાવ્યું હતું, અને ભાવનગર ખાતે તપાસ અધિકારીએ પંચનામા દ્વારા કોફી રંગની બેડશીટ જપ્ત કરી હતી જેના પર લોહીના ડાઘ છુટા પડ્યા હતા, અને ત્યારબાદ તેમણે

(i) તુલસીભાઈ ઠાકરસિંહની પત્ની લીલીબેન, (ii) રમેશભાઈ પરસોતમભાઈ

(iii) પરેશ પ્રેમજી અને (iv) ગોકુલ પરસોતમભેઈની પત્ની ચંપાબેનનું નિવેદન નોંધ્યું

હતું. તેમાંથી, લીલીબેન અને પરેશભાઈ નજરે જોનારા સાક્ષી હતા અને તેથી, વિગતવાર નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું.

૨૭.૪ તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું કે પરેશભાઈને ડાબા ખભા પર ઈજા થઈ હતી અને રમેશભાઈ ઘાયલોને હોસ્પિટલમાં લાવ્યા હતા; તેમણે તેમના નિવેદનો નોંધ્યા, અને ફરિયાદીનું વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું, જ્યાંથી ખબર પડી કે ત્રીજો વ્યક્તિ ભાવચનભાઈ નાનીબાપડીવાલા હતો.

૨૭.૫ તપાસ અધિકારીએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે ૨૩.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ તપાસ દરમિયાન, આરોપી મળી શક્યો ન હતો અને તેથી, ફરજ પરના હેડ કોન્સ્ટેબલ સી.આર. ખરાડી અને સ્ટાફ સભ્યોને 'ચાદી' આપવામાં આવી હતી, જ્યારે ૨૩.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ બધા આરોપીઓ સ્વેચ્છાએ પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર થયા હતા, તેથી, ૧૨:૪૫ થી ૧૩:૩૦ કલાકની વચ્ચે જમ કરાચેલા હથિયારો સાથે ધરપકડ પંચનામું કાઢવામાં આવ્યું હતું.

૨૭.૬ તપાસ અધિકારીએ લોહીના નમૂના લેવાનું પણ કહ્યું અને વધુ તપાસ એ SI શ્રી સી.જે. ગોસ્વામીને બપોરે ૧:૩૦ વાગ્યે સોંપવાનો ઉલ્લેખ કર્યો, કારણ કે તેઓ મેલેરિયા અને ન્યુમોનિયાના કારણે માંદગીની રજા પર ગયા હતા. સાક્ષીને સ્કેચ આંક ૫૫ અને FSL રિપોર્ટ આંક ૫૭ પણ જોવામાં આવ્યો.

૨૭.૭ ઉલટતપાસમાં તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું કે ૨૨.૦૯.૧૯૯૮ ના રોજ સવારે ૮ વાગ્યે તેઓ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર હતા. તેમણે સમર્થન આપ્યું કે જનયોગ એન્ટ્રીમાં હુમલાખોરોના કોઈ નામ નહોતા. સાક્ષીએ જણાવ્યું કે સવારે ૮:૩૦ વાગ્યે એન્ટ્રી તુલસીભાઈને માર મારવાના સંબંધમાં હતી. તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું કે તેમને તુલસીભાઈની ઈજા વિશે ખબર પડી હોવા છતાં, તેઓ પોતે ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં ગયા નથી, પરંતુ કોઈ અન્ય વ્યક્તિને મોકલ્યા છે. તપાસ અધિકારીએ જણાવ્યું કે તેમણે તુલસીભાઈના સંબંધમાં ગારિયાધાર પાસેથી કોઈ તબીબી પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું નથી.

૨૭.૮ તપાસ અધિકારી રસ ધરાવતા વ્યક્તિ હોવાનું જણાય છે, તેમની તપાસ ન્યાયી ન હતી,

તેમણે પસંદ કરેલા વ્યક્તિના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. જોકે, તેઓ સવારે ૮ વાગ્યે ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનમાં હાજર હતા, પરંતુ જનયોગ એન્ટ્રી દાખલ કરવામાં આવી હતી જેમાં તુલસીભાઈને માર મારવાની જાણ કરવામાં આવી હતી, કોઈ કાર્યવાહી કરવામાં આવી ન હતી. તેમના મતે, પોલીસ સ્ટેશનથી ઘટના સ્થળ, પગપાળા, પાંચ મિનિટમાં કવર કરી શકાયું હતું. તેમણે તાત્કાલિક ગુનાના સ્થળની મુલાકાત લીધી ન હતી, ન ગારિયાધાર હોસ્પિટલમાં ગયા હતા, ન તો તેમણે સારવારનું પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું હતું. તેમણે પુષ્ટિ આપી છે કે જ્યારે ગુનો ઉદ્દેખિત કરવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે હુમલાખોરોના નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા. તેમણે એમ પણ જણાવ્યું હતું કે ફરિયાદમાં અજાણ્યા વ્યક્તિને 'ચોઈણીવાળો માણસ' તરીકે વર્ણવવામાં આવ્યો હતો. ફરિયાદીનું વધુ નિવેદન નોંધ્યા પછી પણ તેમણે જણાવ્યું હતું કે ઓળખ પેરેડ યોજાઈ ન હતી.

૨૭.૯ સાક્ષીએ ફરિયાદીના નિવેદનમાં ગોરધનભાઈ અને તેમની પત્ની અને ઘરમાં 'મા'નું સ્વાગત કરતી પત્ની વચ્ચેની વાતચીતમાં વિરોધાભાસ હોવાનું સમર્થન આપ્યું છે, અને ગોરધનભાઈએ કંઈ બોલ્યા વિના રૂમમાં આવ્યા પછી સીધો તલવારનો ઘા કર્યો હતો અને એ પણ સમર્થન આપ્યું હતું કે ફરિયાદમાં ત્રણેય આરોપીઓ પાછળથી આવ્યા હતા, આવા શબ્દો નોંધવામાં આવ્યા ન હતા અને ફરિયાદીએ પણ ફરિયાદમાં એવું કહ્યું નથી કે કોઈ અજાણ્યા વ્યક્તિએ માર માર્યો હતો અને જ્યારે તેણે પોતાનો જમણો હાથ ઊંચો કર્યો ત્યારે તેને ખભા પર ઈજા થઈ હતી.

૨૭.૧૦ ઉલટતપાસમાં, તપાસ અધિકારીને શસ્ત્રો પરના લોહીના ડાઘ વિશે પૂછવામાં આવ્યું, જ્યારે તેમણે શસ્ત્રો પર કોઈ લોહીના ડાઘ ન હોવાના સૂચનને નકારી કાઢ્યું. તેમણે સમર્થન આપ્યું કે તેમણે મુદ્દામાલ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીમાં મોકલ્યો નથી.

૨૮. FSL રિપોર્ટ આંક ૫૭ પર છે. નમૂનાઓ ૧-એ થી ૧૪-N હતા. નમૂના નં.૮ ને

તલવાર તરીકે વર્ણવવામાં આવ્યું છે જેની તીક્ષ્ણ વિસ્તારની લંબાઈ ૭૮ સેમી અને તલવારના બટની લંબાઈ ૧૩ સેમી નોંધવામાં આવી હતી, જે રીડ કલર શીથમાં પેક કરવામાં આવી હતી. નમૂના નં.૯ માં કાળા રંગની ધાતુની ૧૫૮ સેમી લાંબી પાઈપ તરીકે વર્ણવવામાં આવી હતી. નમૂના નં.૧૩ હોકી હતી, જે ૯૧ સેમી લંબાઈની હતી અને હેન્ડલ પર લાલ કાપડથી ઢંકાયેલી હતી. દસ્તાવેજ આંક ૫૭ FSL રિપોર્ટમાં વર્ણનમાં જ નોંધવામાં આવ્યું છે કે પાઈપ અને હોકી પર કોઈ દેખીતા લોહીના ડાઘ નહોતા.

૨૮.૧ FSL વિશ્લેષણ રિપોર્ટ નમૂના નં. ૮ – તલવાર, નમૂના નં. ૯ – પાઈપ અને નમૂના નં.

૧૩ – હોકીમાં લોહીની હાજરી મળી નથી. આમ, FSL રિપોર્ટ પોતે જ ફરિયાદ પક્ષના કેસને શંકાસ્પદ બનાવે છે. જમ કરાયેલા હથિયાર પર લોહી નહોતું.

૨૯. ધાયલ ફરિયાદીની જુબાની ગુનાના સ્થળ તેમજ હાલના આરોપી હોવાનો આરોપ લગાવનારા હુમલાખોરોના સંદર્ભમાં પણ શંકાસ્પદ બને છે. આરોપી નં. ૨ – ભાવચંદભાઈ છગનભાઈ ચાવડા ફરિયાદીને ઘણા સમયથી ઓળખતા હતા. ભાવચંદભાઈ આરોપી નં. ૧ સાથે જ્યોતિ ટ્રાવેલ્સમાં ફરજ બજાવતા હતા. વલ્લભ ટ્રાવેલ અને જ્યોતિ ટ્રાવેલ્સની ઓફિસ એકબીજાની સામે છે. ધાયલ ફરિયાદીની ઉલટતપાસમાં આ હકીકત સામે આવી છે. ધાયલ ફરિયાદીએ જણાવ્યું હતું કે એવું બન્યું ન હતું કે તે સૂતો હતો અને તરત જ બધા આરોપીઓએ તેને માર માર્યો હતો. તેણે કોઈ અજાણ્યા વ્યક્તિએ તેને ઈજા પહોંચાડી હોવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. ફરિયાદીએ જણાવ્યું હતું કે તેની ટ્રાવેલની ઓફિસ ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશનની સામે હતી. તેના કાકાની ટ્રાવેલ એટલે કે જ્યોતિ ટ્રાવેલ્સ રસ્તો કોસ કરતી વખતે સામેની બાજુએ હતી. તે તેના કાકાની બસના ડ્રાઈવર અને ક્લીનરને ઓળખે છે. તે ઘટનાના એક વર્ષ પહેલા આરોપી નં. ૨ – ભાવચંદભાઈને ઓળખતો હતો, કારણ કે આરોપી નં. ૨ તેના મામાના ઘરે ફરજ બજાવતો હતો. તેમણે પુષ્ટિ આપી કે શરૂઆતમાં તેમણે પોતાની ફરિયાદમાં અજાણ્યા વ્યક્તિ તરીકે ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને એમ પણ કહ્યું હતું કે તે સમયે તેઓ ભાવચંદભાઈનું નામ જાણતા હતા.

૨૯.૧ બચાવ પક્ષે એવું સૂચન કર્યું હતું કે, તે વિસ્તારમાં ચોરીના ઘણા બનાવો બન્યા હતા અને આવી ઘટના ગારિયાધાર ખાતેના વેગર સ્ટુડિયોમાં બની હતી, જેનો સાક્ષીએ ઇનકાર કર્યો હતો. તેમણે સમર્થન આપ્યું હતું કે જ્યોતિ ટ્રાવેલ્સની બસ ગારિયાધારથી સુરત અને ગારિયાધારથી અમદાવાદના રૂટ પર જઈ રહી હતી, અને ભાડા અંગે વિવાદ હતો. તેમણે એ સૂચનને નકારી કાઢ્યું હતું કે કોઈ અજાણ્યા વ્યક્તિએ તેમના પર હુમલો કર્યો હતો, જ્યારે ટ્રાવેલ વ્યવસાયમાં દુશ્મનાવટને કારણે, તેમણે આરોપીનું નામ ખોટું આપ્યું છે. સાક્ષી તરીકે ફરિયાદીને ભત્રીજા પરેશ વિશે પણ સ્પષ્ટતા નહોતી, સાક્ષીએ જણાવ્યું હતું કે તે, તેની પત્ની, તેના બાળકો અને ભત્રીજો બધા એક જ રૂમમાં સૂતા હતા, જે અન્ય સાક્ષીઓ જે કહી શકે તેનાથી વિપરીત છે.

૨૯.૨ હિલ્ટન હોટેલમાં બે દિવસ પહેલા કોઈ ઘટના બની હોય તેવું લાગે છે. ગોરધનભાઈના પુત્ર સુરેશનું નામ જણાવવામાં આવ્યું છે, અને તે મુસાફરોના બસ ભાડાના સંદર્ભમાં હતું, અને ત્યાં વ્યવસાયના સ્થળે ભત્રીજા પરેશની હાજરી વિશ્વસનીય બની શકે છે, પરંતુ ફરિયાદીના નાના ઘરમાં નહીં.

૨૯.૩ એવું લાગે છે કે હિલ્ટન હોટેલમાં બનેલી ઘટનાને કારણે, ફરિયાદી અને તેમના ભત્રીજા પરેશ ઘાયલ થયા હતા. તેમને ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, જ્યાં તેમની સારવાર કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ, તેઓ ભાવનગર ગયા હશે. ગારિયાધાર પોલીસ સ્ટેશન વલ્લભ ટ્રાવેલ્સ અને જ્યોતિ ટ્રાવેલ્સની ઓફિસની સામે જ છે. પોલીસને હિલ્ટન હોટેલમાં થયેલા વિવાદ વિશે માહિતી હોવી જોઈએ. પોલીસ દ્વારા ગારિયાધાર સરકારી હોસ્પિટલમાંથી કોઈ તબીબી પુરાવા એકત્રિત કરવામાં આવ્યા ન હતા અને સવારે ૮:૦૦ વાગ્યે પણ હુમલાખોરોના નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા, અને જ્યારે જનયોગ એન્ટ્રીમાં માહિતી આપનાર – કાનજીભાઈનું નિવેદન રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવ્યું ન હતું, ત્યારે ફરિયાદી કેસ અને તપાસ અધિકારીનું વર્તન શંકાસ્પદ બને છે. એવું લાગે છે કે આ ઘટના ફરિયાદીના ઘરે બની ન હતી. બધા સંબંધીઓ અને રસ ધરાવતા

પડોશીના પુરાવા અવિશ્વસનીય બની ગયા છે કારણ કે બધા આરોપીને ખોટી રીતે ફસાવવામાં રસ ધરાવતા હતા. ટ્રાવેલ્સના વ્યવસાયની દુશ્મનાવટ ઊંડા મૂળિયાં ધરાવતી હોય તેવું લાગે છે. ટ્રાયલ દરમિયાન તપાસવામાં આવેલા સાક્ષીઓની જુબાનીમાંથી કોઈ સુસંગત પુરાવા રેકૉર્ડ પર આવ્યા નથી. ફરિયાદ પક્ષ આરોપીઓ – હાજર અપીલકર્તાઓ – સામે વાજબી શંકાની બહાર કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો.

૩૦. આમ, ઉપરોક્ત પુરાવા અને અવલોકનના વિશ્લેષણને ધ્યાનમાં રાખીને, ચુકાદો અને દોષિત ઠેરવવાનો હુકમ ભૂલભરેલો બને છે અને તેથી, તેને બાજુ પર રાખવો જરૂરી છે.

૩૧. પરિણામે, અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે. સેશન્સ કેસ નં. ૧૬૫/૧૯૯૯ માં ભાવનગરની ત્રીજી ફાસ્ટ ટ્રેક કોર્ટના અધીક સત્ર ન્યાયાધીશ દ્વારા ૧૩.૦૮.૨૦૦૩ ના રોજ આપેલ દોષિત ઠેરવવામાં આવે છે અને સજા ફટકારવામાં આવે છે. અપીલકર્તાઓને તમામ આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે. રજિસ્ટ્રીને રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી તાત્કાલિક સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટમાં પાછા મોકલવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે છે.

(ન્યાયમૂર્તિ કુમારી ગીતા ગોપી)

This judgment has been translated using the I Tool – SUV as is.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.